

AMBTELIJKE BESCHEIDEN

MINISTERIE VAN NIJVERHEID,
ARBEID EN MAATSCHAPPELIJKE VOORZORG

PENSIOENWEZEN DER MIJNWERKERS.

Wet van 1° Augustus 1930

ALBERT, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, HEIL.

De Kamers hebben aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :

TITEL EEN.

HOOFDSTUK I. — *Algemeene bepalingen.*

Artikel één. — Al de in een Belgische steenkoolmijnontginning werkzaam zijnde werklieden zijn op een verplichtende wijze onderworpen aan de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom, invaliditeit en vroegtijdigen dood, die overeenkomstig de bepalingen van deze wet wordt ingericht.

Worden met de steenkoolmijnwerkers gelijkgesteld de werklieden in geconcedeerde metaalmijnen werkzaam, als ook de afgevaardigden werklieden bij het mijntoezicht.

Worden er ook mee gelijkgesteld de werklieden in de ondergrondse ondernemingen werkzaam, zoals leistengroeven, vormkleiphosfaat- en oliesteenontginningen, alsmede de werklieden werkzaam in fabrieken van bijproducten van steenkool verbonden aan de steenkoolmijnen of die, bij het vervallen van de loopende contracten tot regeling van hun exploitatie door derden er aan zullen worden verbonden.

Worden er bovendien mee gelijkgesteld de werklieden van de private aannemers, die zich op het geconcedeed grond-

gebied bezig houden met werken in verband met het eigenlijk mijnbedrijf, zooals het aanleggen van schachten.

De werklieden die tot de verschillende categorieën van gelijkgestelden behooren, genieten de voordeelen van de verzekering binnen de palen en onder de voorwaarden bij Koninklijk besluit vastgesteld.

Art. 2. — De werklieden, die tot een vreemde nationaliteit behooren, zijn aan hetzelfde stelsel onderworpen als de Belgische werklieden. Nochtans, mogen die werklieden alsmede hun rechthebbenden, slechts de voordeelen genieten voortkomende van de tegemoetkomingen van het Rijk, wanneer het land van herkomst gelijkwaardige voordeelen verzekert aan de Belgen.

Art. 3. — De verzekeringsdienst wordt, onder waarborg van het Rijk, toevertrouwd aan :

- a) Het Nationaal Pensioenfonds der mijnwerkers en zijn gewestelijke organismen, genaamd « verzorgingskassen »;
- b) De Algemeene Spaar- en Lijfrentkas.

Art. 4. — De noodige geldmiddelen om de kosten te dekken van de verzekering worden verschaft :

- a) Door de verplichte stortingen der verzekerden en door de verplichte bijdragen der aangesloten bedrijfshoofden;
- b) Door de tegemoetkoming van het Rijk;
- c) Door het vermogen van het Nationaal Pensioenfonds der mijnwerkers, ingericht bij de wet van 20 Augustus 1920, gewijzigd bij de wet van 30 December 1924.

HOOFDSTUK II. — *Van de stortingen.*

Art. 5. — Het bedrag der stortingen van de werklieden en der bijdragen van de bedrijfshoofden wordt vastgesteld op 7 t. h. van het loon der te werk gestelde arbeiders, verdeeld als volgt : 4 t. h. ten laste van de bedrijfshoofden en 3 t. h. ten laste van de arbeiders.

De in voorgaande alinea voorziene stortingen der bedrijfshoofden en der werklieden mogen bij Koninklijk besluit onderscheidenlijk met hoogstens 0,50 t. h. worden verhoogd, zoodat zij onderscheidenlijk 4,50 t. h. en 3,50 t. h. der betaalde loonen bedragen.

Dit Koninklijk besluit stelt de wijze vast en het tijdstip waarop de bijkomende storting dient gedaan.

Art. 6. — Voor het vaststellen van het loon wordt er geen rekening gehouden met de voordeelen in natura, die de werklieden in voorkomend geval van het bedrijfshoofd mochten ontvangen.

Art. 7. — Elk bedrijfshoofd, dat gedurende gelijk welk tijdsbestek een werkman heeft te werk gesteld is verplicht de stortingen betreffende dit tijdsbestek te doen.

Met het oog op deze bepalingen wordt aangezien als te werk gesteld de arbeider aan wien het bedrijfshoofd een vergoeding voor ziekte verleent.

De storting van den werkman wordt op zijn loon of, in voorkomend geval, op de vergoeding voor ziekte, door den werkgever ingehouden bij elke loonuitbetaling.

In geval van tijdelijke staking van den arbeid, tegenvolgt van een arbeidsongeval en tot het oogenblik dat de verzekeringsplichtige den arbeid heeft hernomen bij een werkgever, wordt het bedrag der persoonlijke storting geheven op de vergoeding die, krachtens de wetten op het herstel der schade voortvloeiende uit arbeidsongevallen, aan den verzekeringsplichtige wordt uitgekeerd.

De werkgeversbijdragen is geduren dien termijn verschuldigd door den patroon, die de schade door het ongeval veroorzaakt, moet herstellen.

Zoo de patroon, voor de betaling van gezegde vergoedingen, een overeenkomst heeft gesloten met een toegelaten verzekeringsinrichting, is die inrichting verplicht de afhoudingen van de persoonlijke stortingen te doen op de uitgekeerde vergoeding en het bedrag daarvan maandelijks aan den werkgever te doen toekomen.

Op de aldus voorziene patroons- en persoonlijke bijdragen, wordt, gedurende een termijn van hoogstens zes maanden, het bedrag afgehouden van de bij artikel 12 bepaalde sommen, voor de vestiging van renten bij de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas.

Bij het verstrijken van bovengemelden termijn van zes maanden, worden de patroons- en persoonlijke bijdragen, ge-

heven op de vergoeding toegekend wegens arbeidsongeval, in hun geheel gestort op een individueele rekening van den betrokkene, rekening voor hem geopend bij de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas, in toepassing van de algemeene wet op de pensioenen.

Art. 8. — Met het oog op die afhouding, is ieder bedrijfs- hoofd verplicht in het werkplaatsreglement van zijn inrichting een bijkomende bepaling in het arbeidscontract te lasschen, waarbij de voorwaarden worden vastgesteld, waaronder bedoelde afhouding overeenkomstig de bepalingen van deze wet dient gedaan.

TITEL II.

HOOFDSTUK I. — *Van de voordeelen, die aan de verzekerden worden verleend en van de bestemming, die aan de geldmiddelen wordt gegeven.*

Art. 9. — De overeenkomstig de bepalingen van deze wet afgesloten verzekering geef recht op:

Voor elken verzekeringsplichtigen werkman:

Door kapitalisatie:

a) Een jaarlijksche en levenslange ouderdomsrente bij de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas, rente die op de weduwe kan overgaan;

b) Een aanvullende rente ten laste van het Nationaal Fonds, rente die op de weduwe kan overgaan.

Door verdeling, ten laste van het Nationaal Fonds:

1° a) Een pensioenbijlage en toelage ten behoeven der mijnwerkers en der weduwen;

b) In voorkomend geval, op een vergoeding ten behoeve van de weduwe, per kind te haren laste;

c) Een vergoeding ten behoeve van de weezen;

d) Een kostelooze kolenbedeeling.

2° Bovendien, als overgangsmaatregel, ten laste van het Rijk:

a) Voor elken werkman, die zich in de vastgestelde voorwaarden bevindt, een ouderdomsrentetoeslag;

b) Voor elke weduwe van een verzekeringsplichtigen of gepensioneerden werkman, op een weduwerentetoeslag.

Art. 9bis. — De mijnwerkers en de weduwen van mijnwerkers wegens ouderdom gepensioneerd, bij toepassing van deze wet, en de weduwen bedoeld bij de artikelen 21 en 30 kunnen de voordeelen niet genieten verleend krachtens de algemeene pensioenwet ten laste van het « Fonds der weduwen en weezen » en ten laste van het Rijk, andere dan dezès tusschenkomst in de rente gevestigd bij de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas.

Art. 10. — Op het gezamenlijk bedrag der stortingen, gedaan overeenkomstig artikel 5, worden er, naar de wijze en onder de voorwaarden bij dezen titel bepaald, sommen afgehouden bestemd tot het vestigen van renten in de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas.

Het batig saldo der stortingen wordt besteed, te zamen met de andere in artikel 4 voorziene ontvangsten, tot stijving van het Nationaal Pensioenfonds voor den dienst der aanvullende renten, der pensioenbijlagen en toelagen en andere voordeelen ten behoeve der mijnwerkers, der weduwen, der kinderen, der weezen en der invaliden, alsmede tot betaling der pensioenen en vergoedingen aan de gerchtigden wier rechten waren erkend vóór het in werking treden dezer wet.

HOOFDSTUK II.

AFDEELING I.

Het vestigen der ouderdomsrente.

Art. 11. — Iedere werkman, die overeenkomstig deze wet, aan de verzekering is onderworpen, is bij de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas aangesloten. Op zijn rekening wordt jaarlijks een storting ingeschreven, waarvan het bedrag wordt vastgesteld naar gelang de categorie der loontrekkenden, waartoe hij hoort.

Art. 12. — Iedere werkman wordt naar gelang het bedrag van zijn werkelijk loon, in een der volgende categorieën inge-

deeld; het bedrag der stortingen wordt onderscheidenlijk vastgesteld als volgt :

Categorie.	Loon per dag.
1 ^e	Minder dan 16 frank
2 ^e	Van 16 tot 24 frank
3 ^e	Van 24 tot 32 frank
4 ^e	Van 32 tot 40 frank
5 ^e	Van 40 tot 48 frank
6 ^e	Van 48 tot 56 frank
7 ^e	Meer dan 56 frank

Stortingen per dag	Loon per jaar.	Stortingen per jaar.
Frank.	—	Frank.
0.10	Minder dan 4,800 frank	25.—
0.16	Van 4,800 frank tot 7,200 frank	50.—
0.25	Van 7,200 frank tot 9,600 frank	75.—
0.33	Van 9,600 frank tot 12,000 frank	100.—
0.41	Van 12,000 frank tot 14,000 frank	125.—
0.50	Van 14,400 frank tot 16,800 frank	150.—
0.58	Meer dan 16,800 frank	175.—

Art. 13. — De indeeling van de werklieden geschiedt naar gelang het bedrag van het loon per jaar; zoo een werkman in den loop van het jaar tot verschillende categorieën van loontrekkenden heeft behoord, wordt de indeeling bepaald op grond van een gemiddeld dagelijksch loon vermenigvuldigd met 300.

Art. 14. — Het Nationaal Pensioenfonds der mijnwerkers verleent vanaf het oogenblik waarop de in de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas verworven levenslange ouderdomsrente aanvang neemt, een aanvullende rente gelijk aan 188 t. h. van het bedrag der jaarlijksche rente, verworven door middel van de bij toepassing van artikel 12 dezer wet gedane stortingen.

Art. 15. — Het Rijk verleent ook, vanaf het oogenblik waarop de levenslange ouderdomsrente aanvang neemt, een tegemoetkoming gelijk aan 50 t. h. van het totaal der bij

de Algemeene Spaar-en Lijfrentekas verworven rente en van het bedrag der tegemoetkoming van het Nationaal Fonds.

Die tegemoetkoming wordt vastgesteld :

1° Wat de mannelijke verzekerden betreft, op 100 t. h. voor die geboren van 1867 tot 1874; op 75 t. h. voor die geboren van 1875 tot 1879; en op 60 t. h. voor die geboren van 1880 tot 1884;

2° Wat de vrouwelijke verzekerden betreft, op 100 t. h. voor die geboren van 1872 tot 1874; op 75 t. h. voor die geboren van 1875 tot 1879; en op 60 t. h. voor die geboren van 1880 tot 1884.

Het jaarlijksch maximum bedrag der tegemoetkoming van het Rijk is vastgesteld op 1,200 frank.

Nochtans, de tegemoetkomingen van 50 t. h., 100 t. h., 75 t. h. en 60 t. h. voorzien onderscheidenlijk bij de alinea's 1 en 3 worden met een derde verhoogd, zoo het gaat om ondergrondse mijnwerkers gepensionneerd op den ouderdom van 55 jaar.

Art. 15bis. — Wanneer de gezamenlijke bijdrage van den Staat het derde niet bereikt van de uitgaven voortvloeiende uit de uitvoering dezer wet, zoowel ten laste van het Nationaalfonds als van het Rijk, wordt deze bijdrage gebracht op het derde der gezamenlijke uitgaven, en het verschil wordt aan het Nationaal Fonds uitgekeerd.

Art. 16. — De tegemoetkoming van het Rijk gaat over ten behoeve der weduwe in de verhouding vastgesteld bij artikel 18.

Art. 17. — Wat de berekening der bij artikel 12 voorziene renten betreft, Worden de twee derden van die stortingen aangezien als behorende tot een verzekering met jaarlijksche premie, het ander derde verondersteld zijnde als behorende tot een verzekering met eenige premie.

AFDEELING II. — Bestemming der stortingen.

Art. 18. — 1. De stortingen gedaan op rekening van een mannelijken verzekeringsplichtige zijn bestemd :

a) Tot de verzekering van een levenslange ouderdomsrente te zijnen behoeve, aanvang nemende bij zijn verjaring

op 60 jaar of op 55 jaar, maar gelang de verzekeringsplichtige bewijst dat hij aan de voorwaarden voldoet vermeld in de artikelen 19 en 20 van deze wet.

b) Tot de verzekering van een levenslange weduwerente ten behoeve van zijn echtgenoot.

Wanneer de echtgenoot even oud is als de verzekeringsplichtige, wordt het bedrag harer rente vastgesteld op de hierna vermelde gedeelten van de levenslange rente laatstgenoemde.

In geval van overlijden van den verzekeringsplichtige.	Bedrag.
Vóór 41 jaar	35 t. h.
Op 41 jaar	36 t. h.
Op 42 jaar	37 t. h.
Op 43 jaar	38 t. h.
Op 44 jaar	39 t. h.
Op 45 jaar	40 t. h.
Op 46 jaar	41 t. h.
Op 47 jaar	42 t. h.
Op 48 jaar	43 t. h.
Op 49 jaar	44 t. h.
Op 50 jaar	45 t. h.
Op 51 jaar	46 t. h.
Op 52 jaar	47 t. h.
Op 53 jaar	48 t. h.
Op 54 jaar	49 t. h.
Op 55 jaar en daarboven	50 t. h.

Wanneer de verzekeringsplechtige en zijn echtgenoot van verschillende leeftijd zijn, wordt het bedrag der rente gewijzigd overeenkomstig een door de regering geedgekeurden rooster.

Wanneer de verzekeringsplichtige ongehuwd, weduwnaar of uit den echt gescheiden is, wordt het verzekerd kapitaal voor het vestigen der in b) voorziene rente in het Nationaal Fonds gestort in geval de belanghebbende komt te overlijden, 't zij dat deze laatste kwam te overlijden vooraleer te zijn gepensionneerd, 't zij na dat hij, krachtens een der verzekeringswetten op pensioen te zijn gesteld, is overleden.

Daarentegen verleend het Nationaal Fonds in voorkomend geval aan de weezen, of aan de kinderen ten laste van de overleden verzekeringsplichtigen, de bij artikelen 22 en 23 voorziene vergoeding.

Nochtans wordt die vergoeding enkel verleend aan de kinderen of aan de weezen, wiens vader of steun, op het oogenblik van het overlijden, in een aan de wet onderworpen bedrijf werkzaam waren.

II. De stortingen gedaan op de rekening van een vrouwelijke verzekeringsplichtige worden besteed voor de verzekering van een levenslange rente te harer behoefte, om aanvang te nemen op den leeftijd van 60 jaar.

Art. 19. — De verzekerde is gemachtigd de betaling van de te zijnen behoefte verworven ouderdomsrente te vragen, te rekenen van den eersten dag der maand volgende aan die waarin de belanghebbende ten volle 60 jaar bereikt heeft.

Die rente neemt aanvang vanaf den eersten dag der maand volgende aan die waarin hij zijn aanvraag heeft ingediend.

Art. 20. — De leeftijd van 60 jaar wordt op 55 jaar gebracht voor den werkmán, die in de ondergrondse werken gedurende minstens dertig jaar is werkzaam gebleven, wanneer hij het mijnwerk staakt na den leeftijd van 55 jaar.

Nochtans is iedere werkmán, 't zij boven, 't zij onder den grond werkende, wanneer hij onderscheidenlijk ten volle den leeftijd van 60 en van 55 jaar bereikt heeft, er toe gerechtigd de betaling van de aan zijn stortingen verbonden rente tot den leeftijd van 65 jaar uit te stellen.

Enkel op zijn verzoek wordt zijn rekening afgesloten en de rente betaald.

Indien hij het in vorige alinea voorzien recht niet benut, mag hij zijn aanspraken op de verworven rente laten gelden en zijn werk in de mijn voortzetten tegen het salaris behorende tot de categorie, waarvan hij deel uitmaakt.

In dat geval, blijven de voorschriften van artikel 1 op hem toepasselijk en is hij gehouden voor zijn bijdrage de afhoudingen op zijn loon toe te laten, met dien verstande, dat het bedrijfshoofd van zijnen kant, overeenkomstig artikelen 5 en 7 verplicht is de stortingen te doen, die met bedoelde afhoudingen in verband staan.

Bij de in de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas verworven bijkomende rente, door middel van de stortingen, waarvan in boven bedoelde alinea sprake, worden gevoegd: 1° de tegemoetkoming van het Nationaal Fonds, ten bedrage van 188 t. h. van het bedrag van die bijkomende rente; 2° de Rijkstegemoetkoming ten bedrage der gedeelten bij artikel 15 vastgesteld.

De betaling van deze rente geschiedt onder vorm van betaling van het kapitaal, dat de waarde van die rente vertegenwoordigt, bij de zestigste verjaring van den belanghebbende, zoo deze er om verzoekt; zij geschiedt ambsthalf bij de vijf en zestigste verjaring van den belanghebbende.

Art. 21. — De bij artikel 18, I, b), voorziene levenslange weduwerente neemt aanvang den eersten van de maand volgende aan die, waarin de echtgenoot is overleden en de betaling geschiedt op verzoek van de belanghebbende.

Als overgangsmaatregel wordt er bovendien aan de weduwen der verzekerden, geboren vanaf 1867 tot 1907, ten laste van het Rijk een ouderdomsrentetoeslag verleend, waarvan het jaarlijksch bedrag in de bij deze wet gevoegde tabel II wordt vastgesteld.

Dit bedrag mag bij koninklijk besluit worden gewijzigd in geval veranderingen mochten worden toegebracht aan het tarief van het verzekeringswezen.

De ouderdomsrentetoeslag neemt aanvang op hetzelfde tijdstip als de weduwerente.

Deze ouderdomsrentetoeslag wordt niet meer betaald in geval de weduwe hertrouwt.

In geval het pensioen geen 840 frank bereikt, wordt het door het Nationaal Fonds aangevuld tot dit bedrag.

In dit pensioen zijn de in volgend artikel voorziene toelagen niet vervat.

Onder pensioen verstaat men al de aan de weduwe verleende voordeelen te zamen, voortkomende van de krachtens een der verzekeringswetten door haren echtgenoot gedane verplichte stortingen.

Wat de weduwe van vreemde nationaliteit betreft, wordt bovenbedoeld bedrag van 840 op 300 frank teruggebracht.

Kroostvergoeding.

Art. 22. — Jaarlijks wordt er aan de weduwe een kroostvergoeding verleend per kind van minder dan 16 jaar, dat ten laste van verzekerde was:

Die kroostvergoeding bedraagt: 360 frank wanneer er enkel één kind is.

450 frank per kind, wanneer er twee kinderen zijn;

540 frank per kind, wanneer er drie kinderen zijn;

630 frank per kind, wanneer er vier kinderen zijn;

720 frank per kind, wanneer er vijf kinderen zijn;

810 frank per kind, wanneer er zes kinderen zijn;

900 frank per kind, wanneer er zeven kinderen zijn;

990 frank per kind, wanneer er acht kinderen zijn of meer.

Met die vergoeding wordt geen rekening gehouden voor het vaststellen van het bedrag van het bij de artikelen 21, 24 en 30 voorzien weduwepensioen.

Zij wordt gebeurlijk uitbetaald aan den persoon of aan de instelling, die de zorg over de kinderen op zich neemt.

Een derde van de uit dit artikel voortvloeiende uitgave zal door een Rijkstoelage worden gedekt.

Art. 23. — In geval van overlijden der twee echtgenooten, wordt er aan de kinderen van minder dan 16 jaar, die te hunnen laste waren, een jaarlijksche vergoeding verleend van 720 frank.

In geval de verzekerde alleen de zorg gedragen heeft over één of meer kinderen, genieten deze, bij het overlijden van hun steun, de bij hoogerbedoelde alinea voorziene vergoeding tot den vollen leeftijd van 16 jaar.

De vergoeding dient uitgekeerd vanaf den eersten der maand volgende aan die waarin de steun overleden is.

Zij wordt uitbetaald aan den persoon of aan de instelling, die de zorg over de kinderen op zich neemt.

Een derde van de uit dit artikel voortvloeiende uitgave zal door een Rijkstoelage worden gedekt.

Art. 24. — De weduwe van een mijnwerker, waarop de wet dd. 30 December 1924 of deze wet toepasselijk was, geniet op den vollen leeftijd van 60 jaar, den ouderdomsrentetoeslag ten laste van het Rijk, voorzien in tabel I D,

gevoegd bij deze wet, te zamen met den weduwerentetoeslag voorzien in tabel II.

In voorkomend geval wordt haar een pensioen bijslag verleend ten laste van het Nationaal Fonds gelijk aan het verschil tusschen het pensioen en de som van 2,400 frank, wanneer het pensioen dat bedrag niet mocht bereiken.

Men verstaat door pensioen al de voordeelen te zamen verleend aan de weduwe ten aanzien van de krachtens een der verzekeringswetten, door haar echtgenoot of hare echtgenooten, in geval van opvolgende huwelijken gedane verplichte stortingen.

Het verleenen van den weduwerentetoeslag ten laste van het Rijk en van de pensioenbijslagen ten laste van het Nationaal Fonds, is afhankelijk van de volgende voorwaarden :

1° Dat de echtgenoot overleden is, wanneer hij reeds was gepensionneerd, of dat hij de voorwaarden vervulde om het ouderdomspensioen te bekomen;

2° Dat de weduwe, zelfs door opvolgende huwelijken, met een mijnwerker gedurende minstens tien jaar is gehuwd geweest.

De weduwe, die hertrouwt, verliest haar recht op de bij dit artikel voorzien voordeelen; zij bekomt dit recht opnieuw in geval zij terug weduwe wordt.

Voor de weduwen van vreemde nationaliteit, die de voordeelen ten laste van het Rijk niet mogen genieten, wordt de som van 2,400 frank teruggebracht op 1,440 frank.

Nochtans, wat betreft de weduwen der krachtens artikel 36 der wet dd. 30 december 1924 en artikel 36 van deze wet gepensionneerde werklieden, wordt hun pensioen verminderd met 50 frank, per jaar dienst van den echtgenoot, ontbrekende om het getal van dertig jaren te vervolledigen.

Art. 25. — De in boven bedoeld artikel voorziene voordeelen worden verleend aan de weduwe van een mijnwerker, waarop de wet dd. 30 December 1924 of deze wet toepasselijk waren, wanneer zij ten volle den leeftijd van 60 jaar bereikt heeft, onder de driedubbele voorwaarde :

1° Dat de echtgenoot minstens gedurende dertig jaar

werkzaam was in aan de wet onderworpen nijverheidsbedrijven;

2° Dat de echtgenoot, op het oogenblik van het overlijden, werkzaam was in aan de wet onderworpen nijverheidsbedrijven, of in het bezit van een invaliditeitspensioen verleend krachtens de wet dd. 30 December 1924 of deze wet;

3° Dat de weduwe, zelfs door opvolgende huwelijken, gedurende minstens tien jaar met een mijnwerker is gehuwd geweest.

Art. 26. — Het bij artikel 21, 6° alinea, voorzien voordeel mag enkel worden verleend, wanneer er geen echtscheiding of geen scheiding van tafel en bed bestaan heeft, waarbij het ongelijk werd uitgesproken uitsluitend ten laste van de vrouw, en indien het huwelijk minstens vijf jaar, vóór het tijdstip, waarop de stortingen bij toepassing der wet dd. 30 December 1924 op de persoonlijke verzekeringsrekening ophielden, was aangegaan; nochtans wordt er geen enkele voorwaarde omtrent den duur van het huwelijk bepaald, wanneer op het oogenblik van het overlijden van den echtgenoot er een uit den echt geboren kind bestaat of een kind waarover de verzekerde de zorg droeg.

Art. 27. — De weduwen der mijnwerkers die, krachtens de bij koninklijk besluit dd. 30 Augustus 1920 samengeschaalde wetten, een pensioen genieten, ontvangen ter vervanging van dat pensioen :

1° Een vergoeding ten laste van het Rijk, gelijk met den in tabel I D, gevoegd bij deze wet, voorzien ouderdomsentetoeslag;

2° Een pensioenbijslag ten laste van het Nationaal Fonds, gelijk aan het verschil tusschen de bovenvermelde vergoeding ten laste van het Rijk en de som van 2,400 frank.

Dezelfde voordeelen worden verleend aan de weduwen der mijnwerkers, die, vanaf het in werking treden dezer wet, aan de voorwaarden voldoen, vereischt om de in bedoelde samengeschaalde wetten voorziene voordeelen te genieten.

Art. 28. — De weduwen der mijnwerkers die, krachtens de in uitvoering der wet dd. 9 April 1922 vastgestelde bepalingen, vergoeding genieten, ontvangen, ter vervanging van

dit voordeel, een jaarlijksche vergoeding van 1,320 frank ten laste van het Nationaal Fonds.

Hetzelfde voordeel wordt verleend aan de weduwen der mijnwerkers, die aan de voorwaarden voldoen om, na het in werking treden dezer wet, de bij bedoelde bepalingen voorziene voordeelen te genieten.

Art. 29. — De weduwen der mijnwerkers die, krachtens de bepalingen getroffen ter uitvoering van artikel 22bis der wet dd. 30 December 1924, een vergoeding genieten, alsmede den krachtens de wet dd. 20 Juli 1927 door het Rijk verleenden rentebijslag, ontvangen, ter vervanging van die voordeelen, een jaarlijksche vergoeding, ten laste van het Nationaal Fonds van 780 frank.

Bovendien genieten de weduwen de bij artikel 22 voorziene kroostvergoeding.

De weezen van die weduwen genieten de bij artikel 23 voorziene vergoeding.

Dezelfde voordeelen worden verleend aan de weduwen die, vanaf het in werking treden van deze wet, bewijzen dat ze aan de voorwaarden voldoen, vereischt om het voordeel van de bepalingen te genieten, die, in uitvoering van artikel 22bis der wet dd. 30 December 1924, werden genomen.

Nochtans worden die voordeelen enkel verleend vanaf de eersten dag der maand volgende aan die waarin de aanvraag is ingediend.

Ten einde aan de weduwen toe te laten op den leeftijd van 65 jaar de door de algemeene pensioenwet voorziene Rijkstegemoetkoming te genieten, stort het Nationaal Fonds jaarlijks, ten behoeve der belanghebbenden, in de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas, de bij artikel 26 der wet voorziene tegemoetkoming.

Uitgezonderd de weduwen, wier echtgenoot is overleden ten gevolge van een arbeidsongeval, genieten de weduwen der mijnwerkers die bij hun afsterven, vóór 1er Januari 1925 in een kolenmijn werkzaam waren, na gedurende minstens dertig jaar in een mijnexploitatie werkzaam te zijn geweest, de bij dit artikel voorziene voordeelen.

De bij dit artikel bedoelde weduwen, waaraan, bij toepassing der algemeene pensioenwet, het ouderdomspensioen

is verleend, genieten, ten laste van het Nationaal Fonds, een toelage van 420 frank; zij genieten bovendien de bij artikel 22 dezer wet voorziene kroostvergoeding.

De weezen van de bij dit artikel bedoelde weduwen genieten de bij artikel 23 voorziene toelage.

Art. 30. — De weduwen, die den bij artikel 21 der wet dd. 30 December 1924 voorzienen weduwerentetoeslag genieten, ontvangen ter vervanging van dit voordeel, den in tabel II, gevoegd bij deze wet, voorzienen weduwerentetoeslag ten laste van het Rijk.

Ter vervanging van den bij de wet dd. 30 December 1924 voorziene kindertoeslag genieten zij de bij artikel 22 voorziene kroostvergoeding.

Ingeval het pensioen met al de voordeelen te zamen, uitgezonderd bovenbedoelde kroostvergoeding, aan de weduwe verleend wegens de krachtens een verzekeringswet door den echtgenoot gedane verplichte stortingen, geen 840 frank bereikt, wordt het door het Nationaal Fonds aangevuld ten bedrage van die som.

Nochtans, voor de belanghebbenden, van vreemde nationaliteit, wordt de som van 840 frank gebracht op 300 frank.

De echtgenooten der krachtens de wet dd. 30 December 1924 gepensioneerde mijnwerkers, genieten, bij het overlijden van hun echtgenoot, bovenbedoelde voordeelen.

HOOFDSTUK III. — *Rentetoeslagen, pensioenbijlagen en vergoedingen ten behoeve der oude mijnwerkers en der invaliden.*

Art. 31. — Onverminderd de voordeelen der bij artikel 14 dezer wet voorziene kapitalisatie heeft iedere gepensioneerde werkman recht op den in tabel I, gevoegd bij deze wet, ten laste van het Rijk, voorzienen ouderdomsrentetoeslag.

Daarbij geniet bij een jaarlijksch aanvullingspensioen ten laste van het Nationaal Fonds, gelijk aan het verschil tusschen de verschillende voordeelen, die hem worden toegekend uit hoofde van de verplichte stortingen gedaan krachtens een der verzekeringswetten (de bijgevoegde rente voorzien bij artikel 20 uitgezonderd) en het bedrag in volgende tabel aangeduid.

4,800 frank voor de belanghebbenden, die gehuwd, maar niet meer werkzaam zijn;

3,708 frank voor de belanghebbenden, die ongehuwd, weduwnaar of uit den echt gescheiden, en niet meer werkzaam zijn;

3,504 frank voor de belanghebbenden, die gehuwd, en nog werkzaam zijn;

2,400 frank voor de belanghebbenden, die ongehuwd, weduwnaar of uit den echt gescheiden, en nog werkzaam zijn.

Wordt aangezien als niet meer werkzaam, de gepensioneerde aan wien zijn persoonlijke arbeid, welke er ook de aard van weze, niet meer dan 450 frank per maand opbrengt.

De raad van beheer van het Nationaal Fonds mag bij een reglement door Koninklijk besluit goedgekeurd, voormeld bedrag van 450 frank wijzigen.

De bovenbedoelde voordeelen, ten laste van het Rijk en van het Nationaal Fonds, worden verleend aan den werkman, die bewijst minstens dertig jaar mijndienst te hebben verricht en die tot den wettelijken leeftijd, vereischt voor het pensioen, in de aan deze wet onderworpen ondernemingen is werkzaam geweest, behoudens de bij artikelen 33 en 34 voorziene uitzonderingen.

De leeftijd om gepensionneerd te worden, is vastgesteld op volle 60 jaar; hij wordt op 55 jaar gebracht voor den belanghebbenden, die minstens gedurende dertig jaar ondergrond-schen arbeid heeft verricht. Hij wordt insgelijks tot 55 jaar verlaagd voor de ophaalmachinisten, die sedert ten minste dertig jaar dien specialen arbeid verrichten.

Art. 31bis. — Bij afwijking van artikel 31, wordt het bedrag van het bij dit artikel ten bate van den niet meer arbeidenden gehuwden mijnwerker voorzien pensioen gebracht op 6,000 frank, voor den betrokkene geboren vóór 1880, die, krachtens artikel 31, als ondergrondsche werkman is gepensionneerd.

Het verschil tusschen het bij de vorige alinea voorzien pensioen en datgene voorzien bij artikel 31, te weten 1,200 frank, valt voor de twee derden ten laste van het Rijk.

Het bedrag van het bij artikel 31 voorzien pensioen voor de niet meer arbeidende ongehuwde-, weduwnaars- of

gescheiden mijnwerkers, wordt gebracht op 4,002 frank voor den betrokkene geboren vóór 1880, die, krachtens dit artikel, als ondergrondsche werkman is gepensionneerd.

Het verschil tusschen het bij artikel 31 voorzien pensioen en datgene bij de vorige alinea voorzien, te weten 294 frank, valt ten laste van het Rijk.

Art. 32. — Iedere mijnwerker, waarop de wet dd. 30 December 1924 en deze wet toepasselijk waren, getroffen door ziekte, die een ongeschiktheid tot normaal werk in een aan de wet onderworpen nijverheidsbedrijf voor gevolg heeft, bekomt ten laste van het Nationaal Fonds, indien hij bewijst aan de hiernavermelde voorwaarden omtrent leeftijd en duur der verstrekte diensten te voldoen, een vergoeding van 120 frank, per jaar dienst, voor de gehuwde werklieden, en 90 frank voor de ongehuwden, weduwnaars of gescheidenen, zonder dat het bedrag dezer vergoeding minder dan 1,800 fr. en meer dan 3,600 frank mag bereiken voor de gehuwden, en 2,700 frank voor de ongehuwden, weduwnaars of gescheidenen. Echter wordt het bedrag van de vergoeding onderscheidenlijk bepaald op 4,800 frank en 3,708 frank, voor de gehuwde en ongehuwde betrokkenen die, sedert ten minste 30 jaar, in de ondergrondsche werken der mijnen arbeidden.

De belanghebbende van minder dan 40 jaar oud, ontvangt de bovenvermelde voordeelen, indien hij bewijst minstens tien jaar werkzaam te zijn geweest;

Deze van 40 tot 44 jaar oud, indien hij bewijst minstens twaalf jaar werkzaam te zijn geweest;

Deze van 45 tot 49 jaar oud, indien hij bewijst minstens vijftien jaar werkzaam te zijn geweest.

Deze van 50 tot 54 jaar oud, indien hij bewijst minstens achttien jaar werkzaam te zijn geweest.

Deze van meer dan 55 jaar oud, indien hij bewijst minstens twintig jaar werkzaam te zijn geweest.

De invaliditeitstoelage wordt verleend vanaf den 1er der maand volgende aan die waarin de belanghebbende zijn aanvraag heeft ingediend. Zij wordt aan den belanghebbende onttrokken, wanneer zijn persoonlijk werk, van welken aard het ook moge zijn, meer dan 450 frank per maand opbrengt of oplevert.

De invaliditeitstoelage wordt met een derde vermindert voor den belanghebbende, wanneer zijn persoonlijk werk, van welken aard het ook zijn moge, van 200 tot 450 frank per maand opbrengt.

De raad van beheer van het Nationaal Fonds mag, bij verordening door Koninklijk besluit goedgekeurd, het bedrag van 450 frank in de twee voorgaande alinea's aangeduid, wijzigen.

De wijze waarop de arbeidsonbekwaamheid wordt vastgesteld gecontroleerd, wordt bij Koninklijk besluit bepaald.

Ten einde aan de invaliden, die, krachtens artikel 33 dezer wet op geen ouderdomspensioen kunnen aanspraak maken, toe te laten, wanneer zij den leeftijd van 65 jaar bereikt hebben, de bij de algemeene pensioenwet voorziene Rijkstegevoetkoming te genieten, stort het Nationaal Fonds jaarlijks in de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas, op naam van den belanghebbenden de geringste bijdrage vastgesteld bij artikel 26 van bedoelde algemeene wet.

Deze stortingen worden gedaan op een rekening, door de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas geopend op naam van den belanghebbenden bij toepassing van de algemeene pensioenwet.

De belanghebbende werklieden waaraan, krachtens de bij voorgaande alinea verrichte stortingen, een ouderdomspensioen werd verleend, genieten ten laste van het Nationaal Fonds een jaarlijksche vergoeding van 1,200 frank ter vervanging van deze voorzien bij de eerste alinea van dit artikel.

Nochtans, wat de gehuwden en de ongehuwden betreft, mag het bij toepassing der algemeene wet verleend ouderdomspensioen, aangevuld door de bij voorgaande alinea bedoelde toelage, het bedrag niet overschijden van het krachtens artikel 31 dezer wet verleend pensioen.

De belanghebbenden die, op het oogenblik van het in werking treden dezer wet, krachtens de algemeene pensioenwet het ouderdomspensioen genieten, ontvangen ten laste van het Nationaal Fonds een jaarlijksche vergoeding gelijk aan die, welke zij krachtens de wet dd. 30 December 1924 genoten.

Wat betreft den dienst der invaliditeitstoelagen verleend krachtens dit artikel, geniet het Nationaal Fonds de voor-

deelen door het Rijk verleend aan de krachtens de wet dd. 5 Mei 1912 erkende mutualiteitsverenigingen.

Art. 33. — Ieder werkman, die, vanaf het in werking treden deze wet, wordt getroffen door ziekte waarvan een onbekwaamheid tot normaal werk in een aan deze wet onderworpen nijverheid het gevolg was, indien hij bewijst minstens gedurende dertig jaar in deze bedrijven te zijn werkzaam geweest, bekomt voorgoed, zoodra hij den leeftijd van 60 jaar bereikt heeft, de voordeelen, krachtens de artikelen 19 en 31, aan den wegens ouderdom gepensioneerden mijnwerker verleend. Deze leeftijd wordt op vijf en vijftig jaar gebracht voor den werkman, die bewijst gedurende minstens dertig jaar in de ondergrondsche werken werkzaam te zijn geweest.

Indien deze werkman de voordeelen geniet, voorzien bij artikel 32 ten behoeve der invaliden, bekomt hij voorgoed, ter vervanging van die voordeelen, deze krachtens de artikelen 19, 20 en 31 verleend aan den wegens ouderdom gepensioneerden mijnwerker, indien hij bewijst aan de voorwaarden voorzien bij bovenbedoelde alinea omtrent leeftijd en duur van de werkverstrekking te voldoen.

Het genot van artikel 31bis wordt verleend aan den gepensioneerden invalieden mijnwerker bij toepassing van dit artikel, indien hij de voorwaarden voorzien bij artikel 31bis vervult.

Art. 34. — De bij artikel 31 voorziene voordeelen worden, volgens de bij koninklijk besluit vastgestelde regeling, wanneer zij den pensioensleeftijd hebben bereikt, verleend aan de werklieden die vóór dien leeftijd den mijnarbeid moesten staken ingevolge een economische crisis of wanneer er wordt afgezien van de exploitatie, waarin zij werkzaam waren, of die, als bediende of bestendige secretarissen van de centrale mijnwerkerssyndicaten werkstellig zijn, indien zij bewijzen aan den bij dit artikel voorzienen duur der dienstverstrekking te voldoen.

Dezelfde voordeelen worden, volgens dezelfde regelen, verleend aan de werklieden die, uit hoofde van een arbeidsongeval verplicht waren het werk te staken vóór den pensioensleeftijd.

Art. 35. — De gehuwde werklieden, die bij toepassing der artikelen 31, 31bis, 33, 36 en 37 werden gepensionneerd, hebben, vanaf den eersten dag der maand, volgende aan die waarin hun echtgenoot den leeftijd van 65 jaar bereikt, recht op een pensioenbijslag van 1,080 frank, ten laste van het Nationaal Fonds.

Een pensioenbijslag van 540 frank wordt op den vollen leeftijd van 65 jaar, verleend aan krachtens de artikelen 24 en 27 gepensionneerde weduwen van mijnwerkers zonder dat het maximum bedrag van het pensioen 2,940 frank mag overschrijden.

De bij dit artikel voorziene pensioenbijslagen worden betaald, vanaf den eersten dag der maand, volgende aan den datum waarom het verzoek is ingediend.

HOOFDSTUK IV. — *Overgangsmaatregelen.*

Art. 36. — Bij afwijking van de artikelen 20 en 31, mag iedere bovengrondsche arbeider, geboren vóór 1884, en iedere ondergrondsche arbeider, geboren vóór 1889, waarop de wet dd. 30 December 1924 of deze wet toepasselijk was, indien hij bewijst minstens gedurende twintig jaren werkelijk in een aan de wet onderworpen nijverheidsbedrijf werkzaam te zijn geweest, onderscheidenlijk op den leeftijd van 60 en van 55 jaar, zijne rechten laten gelden voor de uitkeering der voordeelen, die uit de kapitalisatie, voorzien bij artikel 14 dezer wet voortvloeien.

Hij geniet bovendien den ouderdomsrentetoeslag ten laste van het Rijk, voorzien in de bij deze wet gevoegde tabel I.

Ingeval het pensioen, bevattende al de hem krachtens een verzekeringswet verleende voordeelen, het in de volgende tabel aangeduid bedrag niet mocht bereiken, wordt het ten laste van het Nationaal Fonds ten bedrage van bedoeld verschil aangevuld :

Gehuwde belanghebbenden, die nog werkzaam zijn :
115 frank per jaar dienst;

Gehuwde belanghebbenden, die niet meer werkzaam zijn :
160 frank per jaar dienst;

Ongehuwden, weduwnaars of gescheiden, die nog werkzaam zijn : 80 frank per jaar dienst;

Ongehuwden, weduwnaars of gescheiden, die niet meer werkzaam zijn : 125 frank per jaar dienst.

De gepensionneerden worden aangezien als nog werkzaam of niet meer werkzaam zijnde, volgens de regelen bij artikel 31 aangeduid.

Het Nationaal Fonds wordt gemachtigd geheel of gedeeltelijk door middel van een Koninklijk besluit goed te keuren reglement, het voordeel voorzien bij artikel 31bis te verleen aan degenen, die door dit artikel worden begunstigd, mits zij bewijzen de bij gezegd artikel 31 bis vereischte voorwaarden te vervullen.

Art. 37. — De mijnwerkers, die krachtens de artikelen 19, 31, 32bis, 33 en 35 der wet dd. 30 December 1924 een pensioen genieten en de mijnwerkers, die krachtens de bij koninklijk besluit dd. 30 Augustus 1920 samengevatte wetten een pensioen genieten, ontvangen ter vervanging van dat pensioen de bij artikel 31 dezer wet voorzienen ouderdomstoeslag ten laste van het Rijk en den pensioenbijslag ten laste van het Nationaal Fonds.

Het bedrag van het pensioen voorzien bij artikel 31bis wordt verleend aan de belanghebbenden bedoeld in dit artikel, indien zij aan de voorwaarden bepaald in artikel 31bis voldoen.

Nochtans wat, de krachtens bedoelde samengevatte wetten gepensionneerde belanghebbenden betreft, wier pensioen is vastgesteld, rekening houdende met de onderstelde rente, wordt het bedrag der bij artikel 31 aangeduide rente met 60 frank vermindert.

Dezelfde voordeelen worden aan de belanghebbenden toegestaan die, vanaf het van kracht worden van deze wet bewijzen, aan de vereischte voorwaarden te voldoen om, bij toepassing van de wet dd. 30 December 1924 en van de bij Koninklijk besluit dd. 30 Augustus 1920 samengevatte wetten, een ouderdomspensioen te genieten.

Art. 38. — Voor de werklieden, gepensionneerd krachtens artikel 9 van de bij Koninklijk besluit dd. 30 Augustus 1920 samengevatte wetten wordt de verplichting niet meer te arbeiden ingetrokken, en voor dezen die nog in de koolmijnen

arbeiten, vervalt de voorwaarde, dat zij een loon moeten trekken beneden drie vijfden van het gemiddeld loon hunner categorie.

Art. 39. — De mijnwerkers die, krachtens de bepalingen genomen tot uitvoering van de wet dd. 9 April 1922, de vergoeding genieten, ontvangen ten laste van het Nationaal Fonds, ter vervanging van dit voordeel een jaarlijksche invaliditeitstoelage.

Hetzelfde voordeel wordt aan de werklieden toegestaan, die te rekenen vanaf het van kracht worden van deze wet aan de vereischte voorwaarden voldoen om het genot te hebben van bedoelde bepalingen genomen tot uitvoering van de wet dd. 9 April 1922.

Het bedrag dezer toelage wordt vastgesteld bij verordening van den raad van beheer van het Nationaal Fonds, door Koninklijk besluit goedgekeurd.

Het bedrag van de toelage mag niet meer dan 2,520 frank bedragen. Echter wordt het bedrag van de vergoeding respectievelijk bepaald op 4,300 en 3,708 frank, voor de gehuwde en ongehuwde betrokken die, gedurende ten minste dertig jaar in de ondergrondse werken der mijnen gearbeid hebben.

Ten einde den belanghebbenden, die krachtens artikel 37 van deze wet, geen aanspraak kunnen maken op het genot van een ouderdomspensioen, toe te laten op den leeftijd van 65 jaren voordeel te trekken uit de Rijkstoelagen voorzien bij de algemeene pensioenwet, stort het Nationaal Fonds jaarlijks, te hunnen voordeele, aan de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas de minima-bijdragen bij artikel 26 van deze wet bepaald. Deze stortingen geschieden op een persoonlijke rekening, bij toepassing van de algemeene pensioenwet, bij bedoelde Algemeene Spaar- en Lijfrentekas geopend.

De belanghebbenden, tot het genot van het ouderdomspensioen toegelaten, op grond van de stortingen, krachtens vorige alinea gedaan, genieten ten laste van het Nationaal Fonds een jaarlijksche vergoeding van 1,200 frank, ter vervanging van deze, waarvan sprake in alinea 4 van dit artikel.

Aan de belanghebbenden die, bij het van kracht worden van deze wet een ouderdomspensioen genieten, voorzien bij de algemeene pensioenwet, wordt, ten laste van het Nationaal

Fonds een jaarlijksche vergoeding toegestaan gelijk aan deze, die zij krachtens de wet dd. 30 December 1924 genoten.

Voor den dienst der invaliditeitsvergoeding krachtens dit artikel verleend, geniet het Nationaal Fonds de subsidies door het Rijk verleend aan de krachtens de wet dd. 5 Mei 1912 erkende mutualiteitsverenigingen.

Art. 40. — Voor iederen steenkoolmijnwerker, die zich gedurende het tijdvak begrepen tusschen 4 Augustus 1914 en 1ⁿ Februari 1919, in het land van een der bondgenooten bevond of naar Duitschland of op de vuurlinie werd weggevoerd, wordt de tijd, in ballingschap doorgebracht, voor de toepassing van de samengevatte wetten dd. 30 Augustus 1920, van de wet dd. 30 December 1924 en van onderhavige wet beschouwd, als besteed aan werk in de Belgische steenkoolmijnen, onder dezelfde voorwaarden als vóór den oorlog geleverd.

De belanghebbende dient den duur van deze wegvoering aan te duiden en het bewijs er van te leveren.

Art. 41. — Voor iederen steenkoolmijnwerker, die gedurende gansch den oorlog of een gedeelte daarvan, in dienst was van het Belgisch leger of in het leger van een der bondgenooten, wordt de tijd in dienst doorgebracht voor de toepassing van de samengevatte wetten dd. 30 Augustus 1920, van de wet dd. 30 December 1924 en van onderhavige wet beschouwd, als besteed aan werk in de Belgische steenkoolmijnen, onder dezelfde voorwaarden als vóór den oorlog geleverd.

De belanghebbende dient den duur van dezen dienst aan te duiden en het bewijs er van te leveren.

TITEL III. — PENSIOENINRICHTINGEN.

HOOFDSTUK I. — *De Spaar- en Lijfrentekas.*

Art. 42. — De Algemeene Spaar- en Lijfrentekas, onder waarborg van het Rijk, is belast met de vestiging van de ouderdomsrenten, door middel van sommen op de rekening van elken belanghebbende ingeschreven, overeenkomstig artikelen 10, 11, 12 en 13.

Deze sommen worden aan de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas toevertrouwd, die met het beheer der kapitalen en den rentendienst is belast.

Bij toepassing dezer wet worden afzonderlijke rekeningen geopend. Op deze rekeningen worden, bij uitsluiting van alle andere stortingen, de stortingen ingeschreven door deze wet voorzien.

Art. 43. — Voor de berekening der renten wordt er gebruikt gemaakt van de sterftetabellen, bij de toepassing van de algemeene pensioenwet geraadpleegd.

Met het oog op de uitvoering van deze wet, zal er later voor de mijnwerkers, een speciale tabel opgemaakt kunnen worden, welke door den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg dient goedgekeurd.

Art. 44. — De reglementen en tarieven door dit organisme voor de uitvoering van deze wet opgesteld, dienen vooraf aan de goedkeuring van den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg onderworpen.

HOOFDSTUK II. — Nationaal Pensioenfonds der mijnwerkers.

SECTIE I.

Inrichting en bevoegdheid.

Art. 45. — Het Nationaal Fonds, onder waarborg van het Rijk, ingericht bij de wet van 20 Augustus 1920, gewijzigd door de wet van 30 December 1924, heeft zijn zetel te Brussel. Het Fonds geniet de rechtspersoonlijkheid. Het mag, mits machtiging door den Koning, giften en legaten aangaarden.

Het Fonds is vrijgesteld van registratie-, zegel- en griffierrechten, wat betreft alle akten en alle stukken noodig tot het uitoefenen van zijn opdracht.

Het is, bovendien, vrijgesteld van alle grondbelastingen, voor de gebouwen of gedeelten van gebouwen, die het in gebruik heeft.

Wat de geldbeleggingen betreft, staat het onder de controle van den Minister van Financiën; op actuariel gebied, onder toezicht van den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg.

Art. 46. — De inkomsten van het Nationaal Fonds worden gevormd door :

1° De interesten van de kapitalen, die zijn vermogen uitmaken;

2° De stortingen van de werklieden en de bijdragen der exploitanten, overeenkomstig artikel 5 gedaan, na aftrek van de sommen bestemd voor het vestigen van de ouderdomsrenten, overeenkomstig de bepalingen van titel II;

3° Het toekennen van kapitalen, bij toepassing van artikel 18 I-b;

4° Giften en legaten;

5° Een jaarlijksche Rijkstoelage, waarvan het bedrag wordt vastgesteld bij Koninklijk besluit, als tegenmoetkoming in de kosten veroorzaakt door de aansluiting bij de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas;

6° Een Rijkstoelage gelijk aan het derde van de uitgaven wegens de toepassing van de artikelen 22 en 23.

Art. 47. — Het Nationaal Fonds voorziet in de beheers- en bestuurskosten der verzekering.

Art. 48. — Het Nationaal Fonds dekt de verzorgskassen, wat de betalingen betreft, voor den verzekeringsdienst gedaan en schiet, in voorkomend geval, de daartoe vereischte sommen voor.

Het vestigt de wiskundige reserves van de aanvullende rente, bij artikel 14 voorzien, en volgens bij Koninklijk besluit te bepalen grenzen en voorwaarden.

De berekening van de samenstelling van het kapitaal dezer aanvullende bedragen, geschiedt volgens den rooster bij de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas in gebruik.

De kapitalen, die de wiskundige reserves der aanvullende renten uitmaken, worden geheven van de gewone inkomsten van het Nationaal Fonds en, in geval van ontoereikendheid dezer inkomsten, van het reservefonds, voorzien bij artikel 49.

Het totaal dezer sommen vormt een speciaal fonds, « Fonds der aanvullende renten » geheeten, waarvoor in de boeken van het Nationaal Fonds een afzonderlijke rekening wordt geopend. De werking daarvan wordt bij Koninklijk besluit geregeld.

De in uitvoering van artikel 50 van de wet van 30 December 1924 samengestelde wiskundige reserves worden, zooals bij artikel 49 is voorzien, in het reservefonds gestort.

Art. 49. — Het overschot van het vermogen van bovenvermeld Nationaal Fonds vormt, na de samenstelling van een waarborgskapitaal binnen de perken bij vorig artikel voorzien, een reservefonds, waarvan de bestemming bij artikel 52 is bepaald.

Art. 50. — Het Nationaal Fonds schrijft van zijn gewone inkomsten de noodige sommen af, tot dekking van :

1° De bijlagen en toelagen bij deze wet voorzien, ten bate van de, volgens de samengevatte wetten van 30 Augustus 1920 en de wet van 9 April 1922, verschillende categorieën van gepensioneerden, alsmede de pensioentoeslagen, hun door deze wet toegekend;

2° De uitgaven door artikel 55 te zijnen laste gelegd;

3° De bestuurskosten, door zijn werking veroorzaakt;

4° De sommen bij alinea 4 van artikel 48 voorzien.

Art. 51. — Wanneer de inkomsten van het Nationaal Fonds de uitgaven overtreffen, wordt het overschot in het reservefonds gestort.

Art. 52. — Het reservefonds is bestemd :

1° Om het eventueel tekort te dekken, in de jaarlijksche normale stijving van het fonds der aanvullende renten;

2° Om den geregelden dienst van de voordeelen bij deze wet voorzien, te waarborgen;

3° Om te voorzien in de eventuele verliezen van het Nationaal Fonds en de voorschotten terug te betalen, welke het Rijk krachtens de door hem verleende waarborgen, mocht hebben toegestaan.

Art. 53. — Wanneer het reservefonds een bedrag heeft bereikt, dat voldoende is, om, behalve de bestuurskosten, het dubbel van de gewone jaarlijksche uitgaven van het Nationaal Fonds te dekken, kunnen op zijn gewone inkomsten, volgens bij Koninklijk besluit te bepalen vormen en voorwaarden, afschrijvingen worden gedaan, ten einde het lot van gepensioneerde mijnwerkers, van aangeslotenen of van hun familieleden te verbeteren.

Art. 54. — Het Nationaal Fonds is, binnen de door de regeering vastgestelde perken, belast met de uitvoering van de overeenkomsten gesloten met de andere landen betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers.

Art. 55. — Het Nationaal Fonds neemt de verplichting op zich, volgens de bij Koninklijk besluit te bepalen regelen, aan de wegens gevordenden leeftijd gepensioneerde mijnwerkers, alsmede aan de weduwen van wegens gevorderden leeftijd gepensioneerde mijnwerkers of van mijnwerkers, die op 't oogenblik van hun dood, de voorwaarden vervulden om het ouderdomspensioen te genieten, jaarlijks, kosteloos, 3,400 kilogram steenkolen te verschaffen.

De werklieden die, krachtens de wet dd. 9 April 1922 en artikel 32 van de wet dd. 30 December 1924 en deze wet, op de invaliditeitstoelagen gerechtigd waren, krijgen eveneens, ten koste van het Nationaal Fonds, een hoeveelheid steenkolen, overeenkomstig hun jaren dienst, zonder dat deze hoeveelheid het gewicht bij de vorige alinea bepaald, moge overschrijden.

Deze voordeelen worden niet verleend aan de gepensioneerden steenkoolmijnwerkers, die nog aan den arbeid zijn.

Zoo de inkomsten het hem toelaten, kan het Nationaal Fonds, door een bij Koninklijk besluit goedgekeurd reglement, ook kosteloos steenkolen verstrekken aan de weduwen van mijnwerkers, welke vóór het bereiken van den renteleeftijd, zijn overleden; in dit geval dient aan de volgende voorwaarden voldaan :

1° Dat de echtgenoot minstens dertig jaar in de mijnen moeten hebben gearbeid;

2° Dat de echtgenoot bij zijn overleden in de mijnen werkzaam was of titularis van een invaliditeitspensioen toegestaan krachtens de wet van 30 December 1924 of van deze wet;

3° Dat de weduwe minstens tien jaren, zelfs in opvolgende huwelijken, met een mijnwerker gehuwd zij geweest.

SECTIE II.

Bestuur van het Nationaal Fonds.

Art. 56. — Het beheer van het Nationaal Fonds is toevertrouwd aan een beheerraad, aan een technisch en financieel comiteit en aan den directeur-generaal.

Art. 57. — De beheersraad is samengesteld uit zes vertegenwoordigers van de bedrijfshoofden der gewestelijke districten; uit zes vertegenwoordigers van de werknemers van diezelfde districten; uit vertegenwoordigers van den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg en van den Minister van Financiën.

De wijze van voordracht van de kandidaten-bedrijfshoofden en van de kandidaten-werknemers wordt bij Koninklijk besluit geregeld. De voorzitter wordt benoemd en mag worden afgezet door den Koning.

Art. 58. — De leden van de beheersraad worden door den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg, voor een tijdperk van zes jaar benoemd.

De mandaten worden bij helft en om de drie jaar vernieuwd. Zij kunnen verlengd worden.

Art. 59. — De functies van lid van den beheersraad en deze van lid van den hoogen scheidtsraad, ingesteld bij de wet gedagteekend 30 December 1924, mogen niet door eenzelfde persoon worden waargenomen.

Art. 60. — De beheersraad vertegenwoordigt het Nationaal Fonds en doet al de beheers- en beschikkingsverrichtingen waarin het betrokken is.

Hij stelt de wedden, uitkeeringen en vergoedingen vast.

Bij het verstrijken van elk jaar, laat de beheersraad aan de regeering een verslag geworden, nopens de verrichtingen en den toestand van het Nationaal Fonds, over het afgelopen dienstjaar.

Art. 61. — De functies van lid van den beheersraad worden kosteloos uitgeoefend. Er wordt evenwel aan de leden van bedoelden raad, onverminderd de verblijf- en verplaatsingskosten, een zitpenning verleend.

Art. 62. — In den schoot van den beheersraad wordt een technisch en financieel comitee gevormd, waarvan samenstelling en werking bij Koninklijk besluit worden bepaald.

Art. 63. — Dit comitee heeft inzonderheid voor opdracht :

1° De begrooting op te maken der bestuurskosten en aan den beheersraad het ontwerp van verslag betreffende het

beheer en de werkzaamheden van het Nationaal Fonds voor te leggen;

2° Zijn advies te geven betreffende de voorstellen, die de bevoegdheid van den beheersraad uitmaken;

3° Uitspraak te doen nopens de geldbeleggingen.

Art. 64. — De directeur-generaal wordt door den Koning benoemd en mag door hem worden afgezet.

Hij maakt van rechtwege, met meebeslissende stem, deel uit van den beheersraad en van het technisch- en financieel comitee.

Hij laat de beslissingen van den beheersraad en van het technisch- en financieel comitee ten uitvoer brengen; hij is met het gewoon beheer van het fonds belast en vertegenwoordigt het in de verrichtingen, die op dit beheer betrekking hebben. Hij bestuurt de bureelen en gaat het werk na. Op zijn vervolging en benaerstiging worden rechtsvorderingen ingesteld.

Art. 65. — Ten behoeve van het personeel van het Nationaal Fonds en van zijn gewestelijke inrichtingen wordt er, volgens de bij een algemeen reglement vast te stellen regels en modaliteiten, een verzorgingsfonds gesticht.

Dit algemeen reglement verbindt het Nationaal Fonds tot het verzekeren aan zijn beambten of hun rechthebbenden van een pensioen minstens gelijk aan dat welke de Rijksambtenaars of beambten of hun rechthebbenden der hoofdsturen van het Ministerie van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg genieten.

Bovendien zal het voorzien dat de beambten van het Nationaal Fonds, in dezelfde voorwaarden als de Rijksambtenaars en beambten, zullen worden op pensioen gesteld voor ouderdom, uit oorzaak van ziekte of gebrekelijheid.

Art. 66. — De Rijksambtenaren en beambten, in dienst getreden van het Nationaal Fonds, mogen voor een onbeperkten termijn, buiten kader, beschikbaar worden gesteld, met behoud van hun dienstjaren en aanspraak op bevordering.

Zij behouden, bovendien, ten bezware van het Rijk, hun rechten op pensioen. In afwijking van de bepalingen der wetten op de burgerlijke pensioenen, wordt dit pensioen berekend op den voet van hun dienstjaren.

SECTIE III.

Beleggingen.

Art. 67. — Het bezit van het Nationaal Fonds wordt in twee reeksen verdeeld :

- 1° Het bedrijfskapitaal;
- 2° De kapitalen voor vaste beleggingen bestemd.

Art. 68. — Het bedrijfskapitaal wordt tijdelijk in de door den beheersraad aan te duiden financieele inrichtingen in bewaring gegeven of op loopende rekening geplaatst.

Art. 69. — Het Nationaal Fonds mag beleggingen doen :

- 1° In Rijkswaarden of in waarden die onder waarborg staan van het Rijk, van de kolonie, van de provinciën of van gemeenten;
- 2° In leeningen aan provinciën, gemeenten, polders of wateringen;
- 3° In cedels of hypothecaire leeningen;
- 4° In leeningen voor het aankopen van terreinen, het oprichten of aankopen van gebouwen, het op- of inrichten van herstellings- en verplegingsoorden, ten behoeve van het personeel in de steenkoolmijnarbeid werkzaam;
- 5° In aanwervingen, in België, na eensluidend advies van den Minister van Landbouw, van beboschte eigendommen of van gronden voor bebossching geschikt. Deze bosschen blijven aan het boschbeheer onderworpen en worden beheerd overeenkomstig de bepalingen van de wet van 19 Dcember 1854;
- 6° In obligatiën van Belgische of Congoleesche vennootschappen, die ten minste gedurende vijf achtereenvolgende jaren, door middel van hun gewone inkomsten, aan hun verplichtingen hebben voldaan.

Het Fonds kan eveneens onroerende goederen bezitten en verkrijgen.

HOOFDSTUK III. — *Gewestelijke inrichtingen.*

Art. 70. — De steenkoolmijnbedrijven van het Rijk, alsook de daarmee gelijkgestelde inrichtingen, worden in districten

verdeeld, waarvan elk het gebied uitmaakt voor een voorzorgskas.

Art. 71. — Behooren verplichtend tot de voorzorgskas van het district : de exploitanten van steenkoolmijnbedrijven, de daarmee gelijkgestelde bedrijven en de particuliere aannemers, bedoeld bij artikel I, alsmede de werklieden, die in deze koolmijnen, in deze bedrijven of bij bedoelde aannemers arbeiden.

Het gebied van de voorzorgskassen, alsook hun zetel, worden bij koninklijk besluit vastgesteld.

Art. 72. — Deze kassen zorgen voor de inning van de stortingen der mijnwerkers en van de bijdragen der werkegevers.

Zij vervullen de noodige formaliteiten tot aansluiting van de mijnwerkers bij de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas, onder de voorwaarden voorzien bij artikel 11.

Zij onderzoeken de pensioenaanvragen en andere voordeelen door tusschenkomst van het Nationaal Fonds toegekend.

Zij zorgen voor den dienst der renten, bij de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas verworven, bij toepassing van de wetten op de pensioenen der mijnwerkers.

Zij betalen aan de rechthebbenden de pensioenen en andere voordeelen uit.

Art. 73. — De voorzorgskassen worden bestuurd door de beheersraden samengesteld uit een gelijk aantal van de aangesloten exploitanten, van de werknemers en van de vertegenwoordigers van openbare besturen.

De beheersraden worden voorgezeten door een magistraat of gewezen magistraat van de rechterlijke macht, aangesteld door den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg.

Een Koninklijk besluit stelt vast op welke wijze de voordracht der kandidaten-exploitanten en der kandidatenarbeiders geschiedt.

Art. 74. — De beheersraden stellen het huishoudelijk reglement op. Zij maken, op 't einde van ieder jaar, de begrooting op tot dekking van de algemeene uitgaven voor het volgend dienstjaar voorzien. Bij het verstrijken hiervan,

maken zij rekening op van de gedane uitgaven. De begrooting der voorziene uitgaven, alsmede de rekeningen der uitgaven, worden aan de goedkeuring van den beheersraad van het Nationaal Fonds onderworpen.

HOOFDSTUK IV. — *Rechtinstellingen.*

Art. 75. — De beheersraden der verzorgskassen doen in eersten aanleg uitspraak betreffende de pensioenaanvragen en andere voordeelen, door bemiddeling van het Nationaal Fonds toegestaan.

Art. 76. — De uitspraak der beheersraden mag, binnen een tijdsbestek van zes maanden, voor een hooger scheidsgerecht, waa van de zetel te Brussel is gevestigd, aan beroep onderworpen worden. Deze hoogere raad is samengesteld uit een magistraat of gewezen magistraat van de rechterlijke macht als voorzitter, bijgestaan door een griffier-secretaris, twee leden-werkgevers en twee leden-werknemers.

Als plaatsvervangende leden worden een voorzitter, een griffier-secretaris, twee leden-werkgevers en twee leden-werknemers aangeduid.

Het mandaat van de leden-werkgevers en de leden-werknemers loopt over een termijn van zes jaren.

Dit mandaat mag verlengt worden.

De directeur-generaal mag met raadgevende stem aan de vergaderingen van den raad deelnemen. Hij vertegenwoordigt de belangen van het Nationaal Fonds en van den Staat.

De gewone voorzitter en de plaatsvervangende voorzitter worden door den Koning benoemd.

De gewone griffier en de plaatsvervangende griffier worden door den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg aangeduid.

Een Koninklijk besluit stelt vast op welke wijze de voordracht der kandidaten, exploitanten en werknemers geschiedt.

Art. 77. — De gewone voorzitter en de gewone griffier bekomen een vergoeding, welke door den beheersraad van het Nationaal Fonds wordt vastgesteld; de plaatsvervangende voorzitter, de plaatsvervangende griffier en de leden van den hoogen scheidrechtsraad bekomen een zitpenning; in voor-

komend geval hebben zij recht op vergoeding voor reis- en verblijfkosten.

Deze kosten worden door het Nationaal Fonds gedragen.

Art. 78. — De uitspraak van den hoogen scheidrechtsraad is, behoudens cassatieberoep, beslissend.

In geval van cassatie eener beslissing door den hoogen scheidrechtsraad genomen, wordt het verzoek door deze beslissing getroffen, naar een hoogen scheidrechtsraad teruggestuurd, welke is samengesteld uit den voorzitter, den griffier-secretaris en de leden die niet gezeteld hebben tijdens de vergadering, waarop de eerste beslissing werd genomen.

Art. 79. — Er bestaat overeenigbaarheid tusschen de functies van lid van een beheersraad en die van lid van den hoogen scheidrechtsraad.

TITEL IV. — STRAFBEPALINGEN.

Art. 80. — Wordt gestraft met een geldboete van 1 tot 25 frank de exploitant of zijn lasthebber, die binnen de bij reglement bepaalde termijnen de bijdragen, voorzien bij artikel 7, niet heeft gestort.

Het vonnis bepaalt bovendien den te mijn, waarop de belanghebbende de verplichting, hem krachtens hetzelfde artikel opgelegd, dient uit te voeren.

Zoo de belanghebbende de stortingen binnen den bepaalden termijn niet heeft gedaan, geschiedt de inning van die som bij dwangmaatregel, zooals inzake rechtstreeksche belastingen.

Art. 81. — Wordt gestraft met een geldboete van 1 tot 25 frank de exploitant of zijn lasthebber, die de afhouding, bij hetzelfde artikel voorzien, niet heeft gedaan of nagelaten heeft de afgehouden som binnen de bij reglement bepaalde termijnen, aan de bevoegde inrichting over te maken.

Wanneer de afhouding niet door den exploitant of dezes lasthebber op den bij bedoeld artikel vastgestelden termijn wordt gedaan, zal de exploitant daarboven gestraft worden om bij middel van zijn persoonlijke bijdragen het bedrag van de stortingen van den belanghebbende te betalen. Het vonnis bepaalt den termijn, waarop de exploitant deze stortingen aan de bevoegde inrichting dient over te maken.

Zoo deze binnen den aldus bepaalden tijd, deze verplichting niet is nagekomen, geschiedt de inning van die som, bij dwangmaatregel, zooals inzake rechtstreeksche belastingen. De exploitant mag in geen geval bij den betrokken werknemer de som opvorderen voor de uitvoering van dit vonnis gestort.

Art. 82. — De straffen voorzien bij artikelen 80 en 81 worden zoo dikwijls toegepast als er verzuim werd begaan tegenover ieder verzekerde.

Art. 83. — Wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar, alwie willens en wetens valsche aangifte doet, om bij deze wet voorziene voordeelen te genieten of te laten genieten of om pensioenen of andere voordeelen, door bemiddeling van het Nationaal Fonds, te genieten of te laten genieten.

Het terugbetalen van de ten onrechte ontvangen sommen wordt bovendien opgelegd.

Wordt met dezelfde straf gestraft, alwie poogt te bekomen of te laten genieten, de rente- en toelagenverhoogen ten laste van het Rijk en van het Fonds voor weduwen en weezen, voorzien bij de algemeen pensioenwet, in overtreding der bepalingen van artikel 9bis van deze wet.

Art. 84. — Wordt gestraft met een geldboete van 1 tot 25 frank iedere gepensioneerde die, om de voordeelen te kunnen blijven genieten, hem bij toepassing van deze wet toegekend, nalaat aan het Nationaal Fonds de wijzigingen in zijn toestand mede te deelen.

Het terugbetalen van de ten onrechte ontvangen sommen wordt bovendien opgelegd.

Art. 85. — Wordt gestraft met een geldboete van 26 tot 200 frank, onverminderd de eventuele toepassing van de artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek, de exploitanten of hun lasthebbers, die weigeren aan de personen of inrichtingen met de uitvoering van deze wet belast, alle noodige inlichtingen te verschaffen, die voor de uitvoering hiervan noodig zijn.

Art. 86. — Bij afwijking van artikel 100 van het Strafwetboek, zijn hoofdstuk VII en artikel 85 van boek I van dit

Wetboek toepasselijk op de bij de artikelen 80, 81, 83 en 85 voorziene inbreuken.

Art. 87. — De exploitanten zijn burgerlijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboeten hunner lasthebbers, waarop de bij deze wet voorziene verplichtingen rusten.

Art. 88. — Een afschrift van de uitspraak, gedaan ter uitvoering van de artikelen 80, 81, 83 en 85, wordt aan den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg overgemaakt.

Art. 89. — Het nagaan en vaststellen van de inbreuken geschiedt, behoudens toepassing van artikel 84, zooals in zake mijnpolitie.

De inbreuken worden vastgesteld bij proces-verbaal, dat rechtsgeldig is behoudens tegenbewijs. Op straf van nietigheid wordt, binnen de vier en twintig uren, aan den overtreder een afschrift van het proces-verbaal overhandigd. De openbare rechtsvordering vervalt na een jaar, te rekenen vanaf den dag waarop de overtredingen worden begaan.

TITEL V. — SLOTBEPALINGEN.

Art. 90. — De gemeentebesturen zijn gehouden aan de met de toepassing van deze wet belaste personen en inrichtingen, al de inlichtingen te verstrekken die met het oog op de uitvoering ervan worden gevraagd.

Art. 91. — De krachtens deze wet verleende renten, pensioenen en andere voordeelen zijn, onder voorbehoud van de bepalingen van het Koninklijk besluit, genomen bij toepassing van de algemeene pensioenwet betreffende de personen ten bezware van openbare machten in een gesticht verpleegd, noch voor overdracht noch voor beslag vatbaar.

De onvatbaarheid voor beslag of afstand van bedoelde voordeelen mag niet worden ingeroepen, wanneer het de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas, het Rijk en het Nationaal Fonds betreft, welke van ambstwege op de maandelijksche pensioentermijnen, bij toepassing van deze wet verleend, het bedrag van de voordeelen mogen terugvorderen, ten onrechte aan de belanghebbenden toegekend.

Art. 92. — De schuldvorderingen van de verzekeringsinrichtingen tegenover de exploitanten van steenkoolmijnen, zijn gewaarborgd door een voorrecht, dat onmiddellijk komt na het 4° en 4°bis van artikel 19 van de wet van 16 December 1851 op de voorrechten en hypotheke.

Art. 93. — Worden ingetrokken de bepalingen van de speciale wetten en de reglementsbeplatingen op de mijnwerkerspensioenen, welke niet noodzakelijk zijn voor de toepassing van deze wet.

Ingeval het bedrag der bij deze wet voorziene voordeelen lager is dan het globaal bedrag van de voordeelen, die een belanghebbende op 31 December 1930 genoot, blijven hem deze voordeelen toegekend.

Het verschil tusschen het globaal bedrag der voordeelen door den belanghebbende op voormelden datum genoten, niet inbegrepen de toelage die hem door het Nationaal Fonds voor het jaar 1930 kon worden verleend, en het bedrag der in deze wet voorziene voordeelen wordt vereffend ten laste van het Nationaal Fonds.

Art. 94. — De bepalingen van deze wet worden van kracht op 1 Januari 1931.

Bijkomende bepaling.

Met ingang van 1 Januari 1931 wordt een jaarlijksche vergoeding van 1,200 frank, ten laste van het Nationaal Fonds, toegekend aan de gewezen werklieden, die minstens 65 jaar oud zijn, niet gepensionneerd of niet pensionneerbaar, bij toepassing van een der bijzondere wetten op de pensioenen der mijnwerkers, mits zij den arbeid in de steenkolenmijnen, vóór 26 Mei 1914 hebben verlaten, na in de ondergrondse werken gedurende ten minste dertig jaar gearbeid te hebben.

TABEL I.

Toeslag der ouderdomsrenten ten bezware van het Rijk.

A. - Gehuwde ondergrondse arbeiders		B. - Gehuwde, mannelijke bovengrondse arbeiders	
Geboortejaar	Rentetoeslag	Geboortejaar	Rentetoeslag
—	—	—	—
1877	3,200	1872	3,200
1878	3,200	1875	3,200
1879	3,200	1874	3,200
1880	3,100	1875	3,100
1881	3,100	1876	3,100
1882	3,000	1877	3,000
1883	3,000	1878	3,000
1884	2,900	1879	2,900
1885	2,900	1880	2,900
1886	2,800	1881	2,800
1887	2,700	1882	2,700
1888	2,600	1883	2,600
1889	2,600	1884	2,600
1890	2,600	1885	2,600
1891	2,500	1886	2,500
1892	2,400	1887	2,400
1893	2,400	1888	2,400
1894	2,300	1889	2,300
1895	2,300	1890	2,300
1896	2,200	1891	2,200
1897	2,100	1892	2,100
1898	2,000	1893	2,000
1899	1,900	1894	1,900
1900	1,800	1895	1,800
1901	1,800	1896	1,800
1902	1,700	1897	1,700
1903	1,600	1898	1,600
1904	1,500	1899	1,500
1905	1,400	1900	1,400

TABEL I (Vervolg).

A. - Gehuwde ondergrondse arbeiders		B. - Gehuwde, mannelijke bovengrondse arbeiders	
Geboortejaar	Rentetoeslag	Geboortejaar	Rentetoeslag
—	—	—	—
1906	1,300	1901	1,300
1907	1,200	1902	1,200
1908	1,100	1903	1,100
1901	900	1904	900
1910	800	1905	800
1911	700	1906	700
1912	600	1907	600
1913	500	1906	500
1914	400	1907	400
1915	300	1910	300
1916	200	1911	200
1917	100	1912	100

C. - Ongehuwde, weduwnaars of gescheiden ondergrondse arbeiders

D. - Andere rechthebbenden

Geboortejaar	Rentetoeslag	Geboortejaar	Rentetoeslag
—	—	—	—
1877	2,100	1872	2,100
1878	2,100	1873	2,100
1879	2,100	1874	2,100
1880	2,000	1875	2,000
1881	2,000	1876	2,000
1882	1,900	1877	1,900
1883	1,900	1878	1,900
1884	1,800	1879	1,800
1885	1,800	1880	1,800
1886	1,700	1881	1,700
1887	1,600	1882	1,600

TABEL I (Vervolg).

C. - Ongehuwde, weduwnaars of gescheiden ondergrondse arbeiders

D. - Andere rechthebbenden

Geboortejaar	Rentetoeslag	Geboortejaar	Rentetoeslag
—	—	—	—
1888	1,500	1883	1,500
1889	1,500	1884	1,500
1890	1,500	1885	1,500
1891	1,400	1886	1,400
1892	1,300	1887	1,300
1893	1,300	1888	1,300
1894	1,200	1889	1,200
1895	1,200	1890	1,200
1896	1,100	1891	1,100
1897	1,000	1892	1,000
1898	900	1893	900
1899	800	1894	800
1900	700	1895	700
1901	700	1896	700
1902	600	1897	600
1903	500	1898	500
1904	400	1899	400
1905	300	1900	300
1906	200	1901	200
1907	100	1902	100

TABEL II.

Toeslag der weduwerenten ten bezware van het Rijk.

Geboortejaar van den verzekerde	Toeslag	Geboortejaar van den verzekerde	Toeslag
—	—	—	—
1867	540	1888	300
1868	540	1889	300
1869	540	1890	300
1870	540	1891	300
1871	540	1892	300
1872	540	1893	240
1873	480	1894	240
1874	480	1895	240
1875	480	1896	240
1876	480	1897	240
1877	480	1898	180
1878	420	1899	180
1879	420	1900	180
1880	420	1901	180
1881	420	1902	180
1882	420	1903	120
1883	360	1904	120
1884	360	1905	120
1885	360	1906	120
1886	360	1907	120
1887	360		

Kondigen de tegenwoordige wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel bekleed en door den « Moniteur Belge » bekendgemaakt worde.

Gegeven te Brussel, den 1ⁿ Augustus 1930.

Van Koningswege :

*De Minister van Nijverheid, Arbeid
en Maatschappelijke Voorzorg.*

HENRI HEYMAN.

Gezien en met 's Lands zegel gezegeld :

De Minister van Justitie,

P.-E. JANSON.

ALBERT

MIJNKORPS

**Programma der leerstoffen
van het vergelijkend aanwervingsexamen.**

Ministerieel besluit van 30ⁿ Augustus 1930.

DE MINISTER VAN NIJVERHEID, ARBEID EN MAAT-
SCHAPPELIJKE VOORZORG,

Gelet op de wetten dd. 10 April 1890, 3 Juli 1891, 21 Mei 1929 en 14 Juni 1930 cmtrent het begeven der academische graden en het programma der universiteitsexamens;

Gelet op de wet dd. 21 Juni 1926, waarbij aan de school voor mijnbouw en metaalbewerking, te Bergen (technische faculteit van Henegouwen), het recht wordt verleend aan haar leerlingen wettelijke diploma's van candidaat-ingenieur en van burgerlijk mijn-ingenieur af te leveren;

Gelet op het koninklijk besluit dd. 19 Augustus 1930, tot vaststelling van de aanwervingsvoorwaarden der mijnkorps-ingenieurs;

Herzien het ministerieel besluit dd. 29 Juli 1907, tot vaststelling van het programma van het vergelijkend examen voor de benoeming van mijnkorpsingenieur;

Op voorstel van den directeur-generaal van het Mijnwezen,

Besluit :

Eenig artikel. — Het programma van het vergelijkend examen voor de benoeming van mijnkorpsingenieur wordt vastgesteld zooals het onderaan in dit besluit is omschreven :

FRANSCH OF VLAAMSCH.

- a) Dictee over een onderwerp van technischen aard;
- b) Opstel over een onderwerp betreffende de nijverheid of opstel van zuiver letterkundigen aard.

MIJNONTGINNING.

(Mondeling en schriftelijk examengedeelte.)

I. — *Opsporingswerken.*

Boringen.

Stelsels : slagboringen, met volle stangen en met holle stangen : trepaan, stangen, sleuwers, vrij vallende toestellen, manoeuvre- en slagtoestellen. Afgebroken, onafgebroken ruiming.

Draaiende stelsels : drillen, stangen, Behandeling met het snijrad, het diamant, gekorrelde metaal.

Ondersteuning van de boringen : compactwater; het inbrengen van buizen.

Afzondering van waterhoudende putten.

Het nemen van stalen.

Ongevallen-, hulptoestellen.

Verificatie: richting en opname van de afwijkingen.

Toepassing van de verschillende boorwijzen bij het verkennen van gronden en ontginbare afzettingen en bij het boren van putten, in waterhoudende gronden.

II. — *Uitgravingen en kunstwerken.*

Houwing.

Methoden : met de hand of mechanisch :

a) Zonder springstoffen : verschillen gereedschappen; splijtmachines; houweelen;

b) Met springstoffen : het boren van mijngaten; inslijpen of percussie; gebruiksvoorwaarden en vergelijking van de voornaamste modellen van werktuigen; rangschikking en eigenschappen van de springstoffen in de mijnen; anti-mijngas-springstoffen; theorie en proefneming. Het klaarmaken van mijnen, lading. Het ontvlammen. Veiligheidsmaatregelen. Speciale maatregelen voor mijngas- of stofhoudende mijnen.

Ondersteuningen.

Algemeene grondbeginselen; gebruik van verschillende materialen; vergelijking van verschillende stelsels.

Mijngangen en tunnels.

Uitgraving en ondersteuning in vaste gronden of mulle- en schuifgronden.

Schachten.

Vormen, afmetingen, inrichting.

Uitgraving in vaste gronden, in mulle- of schuifgronden.

Verschillende manieren van ondersteuning. Arbeidsorganisatie.

Beschoeiing : materialen; uitvoering, berekeningen.

Uitgraving in waterhoudende gronden :

a) Door uitsputting : voornaamste stelsels;

b) Zonder uitsputting : toepassing van het persluchtstelsel, van het bevrozingstelsel, van cimenteeringstelsel, met volle putten.

Uitdieping; verbreding.

Ladingplaatsen.

Instorting in de schachten. Herstellingswerken.

Stopping (in galerij en put).

Verschillende manieren van bouwen.

III. — *Eigenlijke ontginning.*

Ondergrondse ontginning.

Algemeene inrichting. Ontginningsterrein, schachten; het inrichten der mijngangvloeren. Krachtoverdraging. Voorbereidende werkzaamheden. Keuze der methode : de drie grondbeginselen.

Ontginning van aanplemping.

Algemeene beginselen. De verschillende werkverrichtingen op de werkplaatsen. Invloed van de beddingen volgens hun verscheidenheid. Keuze der geschikte middelen.

Benutting van de mechanische krachtoverdraging. Inrichting
Methoden :

a) Door opgaande of evenhoog blijvende rechte bouwplekken; door rechte trappen; door ingaande trappen;

b) Door tracering en wegwerking der pijlers, tusschen dak en muur of sneegewijs in schuinsche, horizontale of loodrechte richting.

Toepassing van de verschillende methoden op de steenkool-lagen.

Bespreking en vergelijking in speciale gevallen.

Grondbeweging, als gevolg van de ontginning.

IV. — *Ondergrondsche vervoer.*

a) In de werkplaatsen : verschillende stelsels, hun gebruiksvoorwaarden;

b) In de mijngangen : het aanleggen van sporen; zwaai- en verbindingsplaatsen; helling der sporen.

Rollend materieel.

Verschillende manieren van vervoer : met behulp van menschen en dieren; gebruik van locomotieven en van kettingen en kabels. Gebruiksvoorwaarden.

c) Langs hellende vlakten. Verschillende stelsels : gebruiksvoorwaarden. Veiligheidstoestellen;

d) Langs binnenschachten. Uitrusting; veiligheidstoestellen; gebruiksvoorwaarden.

V. — *Uitdelving der produkten en arbeidersvervoer.*

Kartelramen en kartellen. Kooien; leuning. Geleidingen. Afladingsplaatsen op den bovengrond. Klampen. Bediening. Signaalstelsel.

Kabels. Vergelijking onder oogpunt van de stof en van den vorm. Weerstandcoëfficiënt. Elasticiteitsmodules. Kabelklemmen. Kabelbewaking en -onderhoud. Omstandigheden, welke invloed uitoefenen op hun duur.

Sectieberekening. Veiligheidscoëfficiënt.

Statische studie van het evenwicht der kabels. Evenwichtkabels; katrollen en trommels. Straalverandering bij bobijn- en trommeloproling. Theorie en berekeningen. Hoofdorganen. Dynamisch koppel, zijn belang. Vergelijking tusschen de oproltoestellen.

Stoommotoren; elektrische motoren, driephasige asynchrone motoren en gelijkstroommotoren Word Léonard. Aanpassing van de onderhoudsmiddelen. Keuzen van het stelsel.

Veiligheidstoestellen voor ophaaltuigen, inzonderheid voor personenvervoer bestemd. Allehande schikkingen met het oog op het voorkomen van ongevallen.

Het gebruik van de luchtschachten bij het delven van producten en het vervoer van het personeel.

VI. — *Waterhoozing.*

Het indringen van het water in de mijnen. Baden. Waterdoorbraak. Voorzorgen.

Waterhoozing door middel van zuigmachines.

Waterhoozing door middel van ondergrondsche machines. Verschillende soorten van pompen : hun eigenschappen. Stoommotoren; elektrische motoren. Aanpassing op de pompen. Vergelijking. Waterhoozing in de bovenste mijnschachten.

VII. — *Luchtverversching.*

Noodzakelijkheid van de ventilatie in de mijnen. Hygiëne, diepe mijnen.

Samenstelling der mijnlucht; oorzaken van luchtbederving; gas, stof.

Eigenschappen van het mijngas; theoretische toepassing en praktische gevolgtrekkingen. Liggingswijze der mijngashoudende lagen, primaire en secondaire. Vrijwordingswijze; onstandigheden welke op de vrijwording van het mijngas invloed uitoefenen. Spontane vrijwording; de eigenschappen daarvan; verband met de ertslagen en de manieren van ontginning. Voorzorgsmaatregelen. Trillingschoten. Speciale veiligheidsmaatregelen bij de voorbereidende werkzaamheden en op de werkplaatsen.

Mijngasontploffingen; hun oorzaken, hun uitbreiding en gevolgen. Invloed van het kolenstof. Kolenstofontploffing; losbarsting en voortzetting. Graad van gevaar der verschillende kolenstofsoorten.

Manier om de ontploffingen te voorkomen en er de uitwerksels van te verminderen.

Mijngasopnemingen.

Ventilatie.

Algemeene wet van den luchtomloop in de mijnen.

Luchstroomsnelheid en -vermogen. Luchtdrukking. Beschrijving, onderzoek en gebruik der meettoestellen. Temperament. Gelijkwaardige opening Murgue. Nuttig uitwissel der ventilatie. Natuurlijke luchtverversing. Luchtverversing door verwarming. Luchtverversing door luchtwegvoering; toepassingen.

Mechanische luchtverversing.

Ventilatoren. Werkingswijze en vergelijking van de voornaamste types. Eigenschappen der turbo-ventilators. Aanpassing van de ventilators in de mijnen. Drijfwerk der ventilators.

Aanleggen van de werken, met het oog op de luchtverversing.

Plaatsing van de ventilators; uiteenzetting. Luchtverversing door zuiging of blazing. Noodige luchthoeveelheid. Verdeeling van de luchtstroom. Opvarende uchttoevoer. Verlichting door voorbereidende werken. Bijzondere voorschriften voor mijnen, waarin plotselinge mijngaswording kan voorkomen.

Toepassing op de bijzondere gevallen der wiskundige wetten, op de ventilatie en op de regels betreffende de leiding der luchtstromingen.

Redding.

Ondergrondse branden. Herinrichting van de luchtverversing na een ongeval. Ademhalingstoestellen: voornaamste typen en gebruiksvoorwaarden.

VIII. — Verlichting.

Draagbare verlichting.

Veiligheidslampen: met vlam; elektrische. Voornaamste deelen. Hoofdvereischten waaraan zij dienen te voldoen. Proefneming met de veiligheidslampen.

Lampenkamers.

Vaste elektrische verlichting.

ONDERGRONDSCHЕ PLAATSБESCHRIJVING

(Mondeling en schriftelijk examengedeelte.)

Opmeten van ondergrondse plannen. Meten van rooijlijnen en hoeken. Gebruik van kompas en theodoliet. Oriëntering van de ondergrondse plannen. Nivelleeren van den ondergrond. Meten van de diepte der schachten. Plaatsbeschrijvende bewerking, noodig voor het boren van schachten en galerijen.

Opmaken van ondergrondse plannen. Vorderingsregisters. Plannen. Projecties en doorsneden. Bijhouden der plannen. Gezamenlijke plannen per verdieping of per laag. Afteekenen der plannen. Overeengekomen teekens. Aansluiting der lagen.

Electro-techniek en -toepassingen op electro-technisch gebied.

I. — Gelijkstroommachines.

Grondbeginselen der wikkelingen. Electromotorische kracht. Magnetische kringloop. Opwekking. Omschakeling en rotorreactie. Eigenschappen der generators.

Mechanische eigenschappen der motoren.

Gelijklopende koppeling der generators.

Effectmaat door de Swinburnmethode.

Warmloopen-, grensbelasting.

II. — Wisselstroommachines.

Grondbeginsel van de vorming der meerphasige electromotorische krachten. Ster- en driehoeksgroeperingen. Justificatie. Berekening van de te weeggebrachte electromotorische sinusoidale kracht. Wisselstroomdynamo's. Elementaire wikkelingen; oorsprong van het spanningverlies. Verschillende eigenschappen. Beknopte beschrijving van de bestaande typen. Synchroonmotoren: grondbeginsel van de werking. Hoofdeigenschappen. Het koppelen of parallel schakelen der wisselstroomdynamo's.

Transformatoren: elementaire theorie: beknopte beschrijving.

Asynchrone meerphasige motoren: werkingsprincipe; mechanische eigenschappen. Beknopte beschrijving.

Omschakelaars : werkingsprincipe. Eigenschappen.
 Kwikwisselaar : werkingsprincipe.
 Inductieregulateurs : principe.

III. — Accumulatoren.

Samenstelling der voornaamste typen. Voo. waarden waar-
 onder de ladingen en ontladingen geschieden. Effect.

Electro-technische toepassingen.

Berekening van de secties der korte vervoerlijnen (met
 gelijk- en wisselstroom).

Voornaamste instrumenten en toestellen gebruikt voor de
 veralgemeening en het overbrengen van elektrische energie
 (meettoestellen, schakelaars, veiligheidstoestellen).

Verschiedene manieren waarop door elektrische machines
 de uitdelling in de mijnen geschiedt.

Eigenschappen van de uitrusting en de elektrische machines,
 welke vooral bij ondergrondse werken worden gebezigd.

AARDKUNDE.

(Mondeling examengedeelte.)

Grondbegrippen van de leer der stratigraphie. Het opma-
 ken van schalen en legendes. Grondslagen van de chrono-
 logische klasseering der aardkundige verschijnselen.

Grondbegrippen van de leer der tectonic. Gezamenlijke
 vormverandering en innerlijke vormverandering van de
 rotsen. Opvolging van bewegingen.

Begrippen van hydrologie, voornamelijk onder mijnkundig
 oogpunt. Verschijnselen in verband met de waterstrooming
 in de rotsen. Warme bronnen.

Stratigraphische, tectonische en hydrologische lezing en
 verklaring van de aard- en mijnkundige kaarten en door-
 sneden.

Vorming van België en van de aanpalende streken (Noord
 en Noord-Oostelijk Frankrijk, Rijnland en Westphalië,
 Nederland), inzonderheid wat de kolenbekkens en delfstof-
 fenbeddingen betreft.

MIJNWETTEN.

(Mondeling examengedeelte.)

Koninklijk besluit dd. 15 September 1919, houdende
 samenordering der mijnwetten :

Klasseering der delfstoffen.

Ontginningsstelsel van mijnen, groeven en graverijen.

Vervallenverklaring van mijnconcessies : gevallen van ver-
 vallenverklaring.

Het stilleggen der werken in de mijnvelden. Mogelijkheden
 om aan concessies te verzaken.

Het ingebruiknemen van terreinen, ten behoeve van mijn-
 ontginningen.

Verklaring van openbaar nut, betreffende het aanleggen
 van verbindingswegen, in 't belang der ontginning van
 mijnen, groeven en graverijen.

MIJNREGLEMENT.

(Mondeling examengedeelte.)

Koninklijk besluit dd. 5 Mei 1919 tot vaststelling van de
 algemeene politieverordening op de mijnen, graverijen en
 ondergrondse groeven.

Algemeene verordening op de mijnpolitie (Koninklijk
 besluit dd. 28 April 1884):

Bepalingen betreffende het opmaken van de plannen der
 mijnen, de verluchting der mijnen (met inbegrip van de
 wijzigingen toegebracht aan de bepalingen betreffende de
 mijnen van de 3^e categorie, door het Koninklijk besluit dd.
 24 November 1924), de maatregelen te treffen tegen de
 waterdoorbraken.

Reglement op de toegangswegen, de mijnputten en het
 rondgaan van het personeel in de schachten.

Reglement op het gebruik van springstoffen in de mijnen.
 Reglement op de verlichting van de mijnen.

Koninklijk besluit dd. 15 September 1919 op electrisch
 sterkstroominstallaties bij de nijverheid.

SOCIALE WETTEN.

(Mondeling examengedeelte.)

Inrichting van de wettelijke en reglementaire bepalingen betreffende :

- 1° Den achturendag en de 48 uren week;
- 2° Vrouwen- en kinderarbeid;
- 3° De Zondagsrust;
- 4° Werkplaatsverordeningen;
- 5° De betaling van het loon der werklieden;
- 6° Regeling der als gevaarlijk, ongezond en hinderlijk ingedeelde inrichtingen.

TEEKENWERK.

Schetsen met de vrije hand.
Teekening met de trekpen.

VERHANDELING.

Opstel en mondelinge uiteenzetting van een onderwerp dat betrekking heeft op de uitdelvende- en metaalnijverheid in België, alsmede op het voorkomen van ongelukken.

Brussel, den 30 Augustus 1930.

H. HEYMAN

MIJNKORPS

Vergelijkend aanwervingsexamen.

Koninklijk besluit van 19^e Augustus 1930

ALBERT, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, HEIL.

Gelet op de wetten dd. 10 April 1890, 3 Juli 1891 en 21 Mei 1929 op het toekennen der academische graden en het programma der universitaire examens;

Gelet op de wet dd. 21 Juni 1926, waarbij aan de school voor mijnbouw en metaalbewerking te Bergen, technische faculteit van Henegouwen, het recht wordt verleend, om aan haar leerlingen wettige diploma's af te leveren van candidaat-ingenieur en van burgerlijk ingenieur der mijnen;

Gelet op het organiek reglement, van den dienst en het korps der mijningenieurs;

Herzien de koninklijke besluiten dd. 29 Juli 1907, 30 December 1913, 31 Augustus 1920, 5 December 1927 en 14 Mei 1929, betreffende het aanwerven van mijnkorpsingenieurs en der speciale diensten ahangende van de Algemeene directie van het mijnwezen;

Overwegende dat de ondervinding het nut heeft bewezen wijzigingen aan te brengen aan de manier, waarop de mijnkorpsingenieurs worden aangeworven, ten einde deze aanwerving onder betere voorwaarden te verzekeren;

Op de voordracht van Onzen Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel één. — Niemand kan tot mijnkorpsingenieur worden benoemd, zoo hij niet ten gevolge van een vergelijkend examen daartoe bekwaam wordt geacht.

Art. 2. — Om tot dit vergelijkend examen te worden toegelaten moet men :

a) Belg zijn, minstens 21 en hoogstens 30 jaar oud zijn op 1 Januari van 't jaar, waarin het vergelijkend examen plaats heeft;

b) Houder zijn van een diploma van burgerlijk mijn-ingenieur afgeleverd door een van de technische scholen der universiteiten te Brussel, Gent, Luik en Leuven of door de school voor mijnbouw en metaalbewerking te Bergen (technische faculteiten van Henegouwen), en overeenkomstig de desbetreffende wetsbepalingen bekrachtigd;

c) Voldaan hebben aan de militiewetten;

d) Een goed zedelijk gedrag hebben;

e) Hebben voldaan aan een medisch onderzoek, ten blijke er van dat de kandidaat vrij is van alle ziekte, van elk lichaamsgebrek of zwakte, waardoor hij onbekwaam zou zijn of mocht worden, om de functie van mijnkorpsingenieur behoorlijk en geregeld uit te oefenen.

Art. 3. — Tweemaal gezakte kandidaten mogen verder niet meer mededingen.

Art. 4. — Het vergelijkend examen loopt over de volgende vakken :

a) Vlaamsch of Fransch;

b) Mijnontginning;

c) Ondergrondsche plaatsbeschrijving;

d) Een tusschen de hierneven vermelde leerstoffen uit te kiezen vak :

1. De techniek der electriciteit en de toepassingen van electriciteit;

2. De aardkundige wetenschappen;

e) Mijnwetgeving, mijnreglementeering en sociale wetgeving;

f) Teekenwerk;

g) Opstelling en mondelinge verdediging eener verhandeling over een opgelegd onderwerp in verband met de mijn- en metaalindustrie in België, alsook met de voorbehoedsmaatregelen tegen ongevallen.

Art. 5. — Het omstandig programma van elk vergelijkend examen wordt door den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg vastgesteld.

Art. 6. — De Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg bepaalt, wanneer het vergelijkend examen wordt afgenomen, kennis wordt daarvan te bekwaamen tijde gegeven, bij een advertentie in den « Moniteur ».

Minstens twee maand vóór den datum van het vergelijkend examen, wordt bij ministerieel besluit bekend gemaakt :

a) Het vak gekozen tusschen die, bij § d van artikel 4 aangeduid, alsook het gedeelte der leerstoffen van het programma voorzien bij artikel 5 waarover het vergelijkend examen zal loopen;

b) Het aantal punten aan elk vak voorbehouden;

c) Het aantal vereischte punten.

Art. 7. — De kandidaten, die aan het vergelijkend examen hebben voldaan, worden gerangschikt naar de volgorde van het gezamenlijk aantal der door hen behaalde punten en benoembaar verklaard voor de in het kader der mijnkorps-ingenieurs openstaande plaatsen.

Art. 8. — Het vergelijkend examen wordt afgenomen door een, door den Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg, te benoemen commissie.

Deze examencommissie bestaat uit den directeur-generaal van het mijnwezen, die het voorzitterschap waarneemt, uit ambtenaren van het mijnkorps en uit drie hoogleeraren of lectoren aan de technische hoogeschoolen der universiteiten te Brussel, Gent, Luik, Leuven of aan de school voor mijnbouw

en metaalbewerking (technische faculteit van Henegouwen) te Bergen, die college geven in de, onder letters b, c, d, van bij artikel 4, bedoelde vakken.

Laatstgenoemden beslissen enkel mee inzake vakken, waartoe zij worden aangewezen.

Art. 9. — Jaarlijks worden voornoemde universiteiten en mijnbouwhoogeschool er toe verzocht, elken wat haar betreft, de lijst op te maken der hoogleeraren die, ten aanzien van de door hen onderwezen leerstof, tot lid van de examen commissie mogen worden gekozen.

De leden worden aangeduid onder inachtneming der volgende regelen :

a) De Minister duidt de drie technische scholen aan, welke in de examencommissie vertegenwoordigd worden voor de vakken, vermeld onder b, c, d, van artikel 4. Minstens een der technische scholen der Rijksuniversiteiten, dient in de examencommissie vertegenwoordigd te zijn;

b) Wanneer in een der drie bovenvermelde technische scholen onderwijs wordt gegeven, in een der vakken door twee of meer hoogleeraren of lectoren, mogen deze terzelfdertijd deel uitmaken van de examencommissie voor dit vak, doch elk voor de hem betreffende vakken en hun gezamenlijk uitgebrachte stemmen gelden slechts als één stem, bij de uitspraak waaraan zij deelnemen.

Al de moeilijkheden die bij de vorming en de beslissing van de examencommissie mochten oprijzen, worden door den Minister of, bij diens afwezigheid, door den voorzitter beslecht.

Art. 10. — De burgerlijke mijningenieurs die wenschen het vergelijkend examen af te leggen, dienen zich bij de algemeene directie van het mijnwezen te laten inschrijven en er van laten blijken dat zij aan de bij artikel 2 voorziene voorwaarden voldoen.

Art. 11. — De vroegere besluiten betreffende het aanwerven van mijnkorpsingenieurs worden ingetrokken.

Blijven evenwel behouden, het Koninklijk besluit dd. 30 December 1913, artikel 2 van het Koninklijk besluit dd. 31 Augustus 1920 en het Koninklijk besluit dd. 5 December 1927.

Art. 12. — Onze Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 19ⁿ Augustus 1930.

ALBERT.

Van Koningswege :

*De Minister van Nijverheid, Arbeid
en Maatschappelijke Voorzorg.*

H. HEYMAN.

SOMMAIRE DE LA 3me LIVRAISON, TOME XXXI

SERVICE DES ACCIDENTS MINIERES ET DU CRISOU

- Les accidents survenus dans les Charbonnages de Belgique pendant l'année 1926* G. Raven
Accidents survenus dans les travaux souterrains :
Les accidents provoqués par l'emploi des explosifs 565

MEMOIRE

- Le matériel électrique antigrisouteux à l'Institut National des Mines de Frameries-Pâturages Ad. Breyre et J. Frupiat 581

LE BASSIN HOULLER DU NORD DE LA BELGIQUE

- Situation au 30 juin 1930 J. Vrancken 056

BIBLIOGRAPHIE

- Géologie et Industrie Minérale du Pays de Liège, par Paul Fourmarier, Membre de l'Académie Royale de Belgique, Professeur à l'Université de Liège, et Lucien Denoël, Inspecteur Général des Mines, Professeur à l'Université. — Paris et Liège, Librairie Polytechnique Ch. Beranger, 1930 V. Firket 677
- La formation des secouristes et les premiers soins aux victimes d'accidents du travail, par le Docteur Stassen. — Les Editions Jocistes, n° 28. — Bruxelles, rue des Palais, 90; Paris (18e), rue St-Vincent, 7. Dr A. Langelez 632

DIVERS

- Association belge de standardisation. — Enquête. — Echantillonnage et analyse des huiles de graissage et des graisses lubrifiantes 683

STATISTIQUES

- Statistique des industries extractives et métallurgiques et des appareils à vapeur en Belgique, pour l'année 1929 J. Lebacqz 685

DOCUMENTS ADMINISTRATIFS

RÉGIME DE RETRAITE DES OUVRIERS MINEURS.

- Loi du 1er août 1930 885

CORPS DES MINES.

Recrutement des Ingénieurs

- Concours de recrutement. — Arrêté Royal du 19 août 1930 922
- Programme des matières du concours de recrutement. — Arrêté ministériel du 30 août 1930 932

AMBTELIJKE BESCHIEDEN

PENSIOENWEZEN DER MIJNWERKERS.

Wet van 1^a Augustus 1930 937

MIJNKORPS.

Aanwerving van Ingenieurs.

Vergelijkend aanwervingsexamen. — Koninklijk besluit van 19^{en} Augustus 1930 977

Programma der leerstoffen van het vergelijkend aanwervingsexamen. — Ministerieel besluit van 30^{en} Augustus 1930 987

SOMMAIRE DE LA 3me LIVRAISON, TOME XXXI

SERVICE DES ACCIDENTS MINIERS ET DU CRISOU

- Les accidents survenus dans les Charbonnages de Belgique pendant l'année 1926* G. Raven
Accidents survenus dans les travaux souterrains :
Les accidents provoqués par l'emploi des explosifs 565

MEMOIRE

- Le matériel électrique antigrisouteux à l'Institut National des Mines de Frameries-Pâturages Ad. Breyre et J. Frupiat 581

LE BASSIN HOILLER DU NORD DE LA BELGIQUE

- Situation au 30 juin 1930 J. Vrancken 655

BIBLIOGRAPHIE

- Géologie et Industrie Minérale du Pays de Liège, par Paul Fourmarier, Membre de l'Académie Royale de Belgique, Professeur à l'Université de Liège, et Lucien Denoël, Inspecteur Général des Mines, Professeur à l'Université. — Paris et Liège, Librairie Polytechnique Ch. Beranger, 1930 V. Firket 677
La formation des secouristes et les premiers soins aux victimes d'accidents du travail, par le Docteur Stassen. — Les Editions Jocistes, n° 28. — Bruxelles, rue des Palais, 90; Paris (18e), rue St-Vincent, 7. Dr A. Langelez 682

DIVERS

- Association belge de standardisation. — Enquête. — Echantillonnage et analyse des huiles de graissage et des graisses lubrifiantes 683

STATISTIQUES

- Statistique des industries extractives et métallurgiques et des appareils à vapeur en Belgique, pour l'année 1929 J. Lebacqz 685

DOCUMENTS ADMINISTRATIFS

RÉGIME DE RETRAITE DES OUVRIERS MINEURS.

- Loi du 1er août 1930 885

CORPS DES MINES.

Recrutement des Ingénieurs

- Concours de recrutement. — Arrêté Royal du 19 août 1930 922
Programme des matières du concours de recrutement. — Arrêté ministériel du 30 août 1930 932

AMBTELIJKE BESCHIEDEN

PENSIOENWEZEN DER MIJNWERKERS.

Wet van 1er Augustus 1930

937

MIJNKORPS.

Aanwerving van Ingenieurs.

Vergelijkend aanwervingsexamen. — Koninklijk besluit van 19de Augustus 1930

977

Programma der leerstoffen van het vergelijkend aanwervingsexamen. — Ministerieel besluit van 30de Augustus 1930

937

